

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 62

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64

22 lutego 2021

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 62/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
--------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 62/02	Sprawy połączone C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P i C-604/18 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 grudnia 2020 r. – Rada Unii Europejskiej / Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC i in., Unia Europejska, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC), Eurogrupa (C-597/18 P), Rada Unii Europejskiej / Eleni Pavlikka Bourdouvali i in., Unia Europejska, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC), Eurogrupa (C-598/18 P), Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC i in. (C-603/18 P), Eleni Pavlikka Bourdouvali i in. (C-604/18 P) / Unia Europejska, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC), Eurogrupa [Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Program wsparcia na rzecz stabilności Republiki Cypryjskiej – Restrukturyzacja cypryjskiego długu publicznego – Decyzja Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w sprawie awaryjnego wsparcia płynności w następstwie wniosku Banku Centralnego Republiki Cypryjskiej – Deklaracje Eurogrupy z dnia 25 marca, 12 kwietnia, 13 maja i 13 września 2013 r. – Decyzja 2013/236/UE – Protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej zawarty między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) – Prawo własności – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań – Równość traktowania – Odpowiedzialność pozaumowna Unii Europejskiej]	2
2021/C 62/03	Sprawa C-601/19 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – BP / Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) [Odwołanie – Służba publiczna – Personel kontraktowy – Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) – Umowa na czas określony – Decyzja o nieprzedłużeniu – Wydanie nowej decyzji w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd – Nieprawidłowości, jakich miano się dopuścić przy wykonywaniu wyroku Sądu]	5

PL

2021/C 62/04	Sprawa C-607/19: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Husqvarna AB / Lidl Digital International GmbH & Co. KG, dawniej Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG [Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) – Artykuł 55 ust. 1 – Wygaśnięcie praw związanych z unijnym znakiem towarowym – Unijny znak towarowy, który nie był rzeczywiście używany przez nieprzerwany okres pięciu lat – Upływ okresu pięciu lat – Data oceny]	5
2021/C 62/05	Sprawa C-656/19: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék – Węgry) – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia w eksporcie – Artykuł 146 ust. 1 lit. b) – Towary wysyłane lub transportowane poza terytorium Unii Europejskiej przez nabywcę niemającego siedziby na terytorium danego państwa członkowskiego – Artykuł 147 – „Towary przewożone w bagażu osobistym podróżnych” niemających siedziby w Unii – Pojęcie – Towary, które faktycznie opuściły terytorium Unii – Dowód – Odmowa zwolnienia w eksporcie – Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności – Oszustwo]	6
2021/C 62/06	Sprawa C-667/19: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – A.M. / E.M. [Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty kosmetyczne – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Artykuł 19 – Informacje dla konsumentów – Oznakowanie – Informacje, które powinny znajdować się na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym produktów – Oznakowanie w języku obcym – „Funkcja produktu kosmetycznego” – Pojęcie – Opakowanie produktów kosmetycznych zawierające odesłanie do szczegółowego katalogu produktów sporządzonego w języku konsumenta]	7
2021/C 62/07	Sprawa C-710/19: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État, Belgia) – G.M.A. / État belge [Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 45 TFUE – Obywatelstwo Unii – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo pobytu przez okres przekraczający trzy miesiące – Artykuł 14 ust. 4 lit. b) – Osoby poszukujące pracy – Rozsądny termin na zapoznanie się z ofertami zatrudnienia, które mogą być odpowiednie dla osoby poszukującej pracy, i przedsięwzięcie środków umożliwiających jej uzyskanie zatrudnienia – Wymagania przyjmującego państwa członkowskiego nałożone na osobę poszukującą pracy w tym okresie – Warunki prawa pobytu – Obowiązek kontynuowania poszukiwania pracy i posiadania rzeczywistej szansy na zatrudnienie]	8
2021/C 62/08	Sprawa C-801/19: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravni sud u Zagrebu – Chorwacja) – FRANCK d.d. Zagreb / Ministarstvo financija Republike Hrvatske Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak [Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia – Artykuł 135 ust. 1 lit. b) i d) – Pojęcia „udzielania kredytów” i „innych zbywalnych instrumentów finansowych” – Transakcje złożone – Świadczenie główne – Udostępnianie środków pieniężnych za opłatą – Przeniesienie weksla na spółkę faktoringową, a otrzymanej kwoty pieniężnej na wystawcę weksla]	8
2021/C 62/09	Sprawa C-849/19: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Specjalne obszary ochrony – Artykuł 4 ust. 4 – Obowiązek ustalenia założeń ochrony – Artykuł 6 ust. 1 – Obowiązek podjęcia środków ochronnych – Decyzja 2006/613/WE – Śródziemnomorski region biogeograficzny]	9
2021/C 62/10	Sprawy połączone C-354/20 PPU i C-412/20 PPU: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych wobec L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU) [Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 3 – Artykuł 6 ust. 1 – Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi – Warunki wykonania – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 akapit drugi – Prawo do niezawisłego i bezstronnego sądu – Systemowe lub ogólne nieprawidłowości – Pojęcie „wydającego nakaz organu sądowego” – Uwzględnienie okoliczności, które nastąpiły po wydaniu rozpatrywanego europejskiego nakazu aresztowania – Wymóg zbadania przez wykonujący nakaz organ sądowy, w sposób konkretny i dokładny, czy istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, że w wypadku przekazania zainteresowanego będzie on narażony na rzeczywiste ryzyko naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego]	10

2021/C 62/11	Sprawa C-416/20 PPU: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Niemcy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko TR [Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 4a ust. 1 – Procedura przekazywania osób między państwami członkowskimi – Przesłanki wykonania – Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania – Wyjątki – Obligatoryjne wykonanie – Kara orzeczona zaocznie – Ucieczka osoby ściganej – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Artykuły 8 i 9 – Prawo do obecności na rozprawie – Wymogi w wypadku skazania w trybie zaocznym – Weryfikacja przy przekazywaniu skazanego]	11
2021/C 62/12	Sprawa C-349/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 lipca 2020 r. – NB, AB/ Secretary of State for the Home Department; interwenient: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców	11
2021/C 62/13	Sprawa C-453/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (Republika Czeska) w dniu 23 września 2020 r. – CityRail a.s./Správa železnic, státní organizace	12
2021/C 62/14	Sprawa C-577/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2020 r. – A	13
2021/C 62/15	Sprawa C-606/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 listopada 2020 r. – EZ/ Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal	13
2021/C 62/16	Sprawa C-632/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 23 września 2020 r. w sprawie T-370/19, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2020 r. przez Królestwo Hiszpanii	14
2021/C 62/17	Sprawa C-633/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 25 listopada 2020 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./ TC Medical Air Ambulance Agency GmbH	15
2021/C 62/18	Sprawa C-636/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pécsi Törvényszék (Węgry) w dniu 25 listopada 2020 r. – Tolnatext Bt./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	16
2021/C 62/19	Sprawa C-648/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Westminster Magistrates' Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 1 grudnia 2020 r. – Prokuratura okręgowa w Swisztowie / PI	16
2021/C 62/20	Sprawa C-659/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 4 grudnia 2020 r. – ET/ Ministerstvo životního prostředí	17
2021/C 62/21	Sprawa C-660/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 4 grudnia 2020 r. – MK/ Lufthansa CityLine GmbH	17
2021/C 62/22	Sprawa C-687/20: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska	18
2021/C 62/23	Sprawa C-690/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon i AMC/ Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2020 r. przez Casino, Guichard-Perrachon i Achats Marchandises Casino	19
2021/C 62/24	Sprawa C-693/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-254/17, Intermarché Casino Achats/ Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2020 r. przez Intermarché Casino Achats	20
2021/C 62/25	Sprawa C-725/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawach połączonych T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 do T-414/19, T-416/19 do T-418/19, T-420/19 do T-422/19, T-425/19 do T-427/19, T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 do T-442/19, T-444/19 do T-446/19, T-448/19, T-450/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19, Coppo Gavazzi i in. / Parlament, wniesione w dniu 28 grudnia 2020 r. przez Marię Teresę Coppę Gavazzi i in.	21

2021/C 62/26	Sprawa C-728/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo] – Beverly Hills Teddy Bear Company/ PMS International Group.	22
Sąd		
2021/C 62/27	Sprawa T-236/17 i T-596/17: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Balti Gaas / Komisja i INEA [Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w okresie 2014-2020 – Dziedzina trans-europejskiej infrastruktury energetycznej – Zaproszenia do składania wniosków – Skarga na bezczynność – Brak wezwania do działania – Niedopuszczalność – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Częściowa niedopuszczalność – Decyzja o oddaleniu wniosku – Oczwiste błędy w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Kompetencje Komisji]	23
2021/C 62/28	Sprawa T-442/17 RENV: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – RN / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Żyjący małżonek – Renta rodzinna – Artykuły 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Przesłanki kwalifikujące – Czas trwania małżeństwa – Zarzut niezgodności z prawem – Równość traktowania – Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek – Proporcjonalność – Pojęcie „współmałżonka”]	24
2021/C 62/29	Sprawa T-93/18: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – International Skating Union / Komisja [Konkurencja – Związek przedsiębiorstw – Zawody łyżwiarstwa szybkiego – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE – Uregulowania federacji sportowej – Pogodzenie prawa konkurencji ze specyfiką sportu – Zakłady sportowe – Sportowy sąd arbitrażowy – Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien – Terytorialny zakres zastosowania art. 101 TFUE – Ograniczenie konkurencji ze względu na cel – Środki zaradcze]	24
2021/C 62/30	Sprawa T-515/18: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Fakro/Komisja [Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek okien dachowych i kołnierzy uszczelniających – Decyzja o oddaleniu skargi do Komisji – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 – Dostęp do akt – Zasada dobrej administracji – Rozsądny termin – Oczwisty błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Brak interesu Unii – Prawdopodobieństwo ustalenia istnienia naruszenia – Drapieżne ceny – „Marki walczące” – Rabaty – Wyłączność]	25
2021/C 62/31	Sprawa T-541/18: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Changmao Biochemical Engineering/Komisja [Dumping – Przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chin – Przedłużenie obowiązywania ostatecznego cła antydumpingowego – Określenie wartości normalnej – Protokół przystąpienia Chin do WTO – Metoda państwa analogicznego – Artykuł 2 ust. 7 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Trudna sytuacja przemysłu Unii – Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody – Prawo do obrony – Obowiązek uzasadnienia]	26
2021/C 62/32	Sprawa T-189/19: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Haikal / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do rzetelnego procesu – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Prawo do wykonywania działalności gospodarczej – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego]	27
2021/C 62/33	Sprawa T-315/19: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – BT / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Żyjący małżonek – Renta rodzinna – Artykuł 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Przesłanki kwalifikujące – Czas trwania małżeństwa – Zarzut niezgodności z prawem – Równość traktowania – Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek – Proporcjonalność]	27
2021/C 62/34	Sprawa T-521/19: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Haswani / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Powaga rzeczy osądzonej – Termin do wniesienia skargi – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Proporcjonalność]	28
2021/C 62/35	Sprawa T-3/20: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Forbo Financial Services / EUIPO – Windmüller (Canoleum) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Canoleum – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy MARMOLEUM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Złożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania po terminie – Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej – Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego – Nagła choroba adwokata reprezentującego skarżącego – Obowiązek należytej staranności – Moc dowodowa potwierdzonego oświadczenia złożonego przez adwokata]	29

2021/C 62/36	Sprawa T-118/20: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Voco / EUIPO (kształt opakowania) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt opakowania – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	30
2021/C 62/37	Sprawa T-146/16: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2020 r. – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland i in. / Komisja [Pomoc państwa – Stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]	30
2021/C 62/38	Sprawa T-568/19: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2020 r. – Micros Food Safety/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Zdrowie publiczne – Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 – Produkt na bazie bakteriofagów wykorzystywany do ograniczania występowania patogenu <i>Listeria monocytogenes</i> w gotowych do spożycia produktach pochodzenia zwierzęcego – Nieuwzględnienie wniosku o zatwierdzenie produktu Listex™ P100 jako środka odkażającego w gotowych do spożycia produktach pochodzenia zwierzęcego – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt niezmierny do wywołania obowiązkowych skutków prawnych – Akt wyłącznie potwierdzający – Akt mający charakter informacyjny – Niedopuszczalność]	31
2021/C 62/39	Sprawa T-872/19: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – IM / EBI [Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Stanowisko dyrektora generalnego EFI – Ogłoszenie o naborze – Odrzucenie kandydatury skarżącego – Brak autonomii środków odwoławczych – Termin do wniesienia skargi – Niedopuszczalność]	32
2021/C 62/40	Sprawa T-37/20: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – Zjednoczone Królestwo / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – EFRG i EFRROW – Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Doręczenie i publikacja – Brak usprawiedliwionego błędu – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność]	32
2021/C 62/41	Sprawa T-80/20: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – IM / EBI i EFI [Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Stanowisko dyrektora generalnego EFI – Odrzucenie kandydatury skarżącego – Powołanie innego kandydata – Brak interesu prawnego – Niedopuszczalność]	33
2021/C 62/42	Sprawa T-161/20: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – Ighoga Region 10 / Komisja [Pomoc państwa – Budowa centrum kongresowego i hotelu w Ingolstadt – Skarga do Komisji – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska kładące kres bezczynności – Umorzenie postępowania]	33
2021/C 62/43	Sprawa T-289/20: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2020 r. – Facegym / EUIPO (FACEGYM) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego FACEGYM – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	34
2021/C 62/44	Sprawa T-350/20: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – Wagenknecht / Komisja [Skarga na bezczynność – Ochrona interesów finansowych Unii – Zwalczanie nadużyć finansowych – Spotkania kolegium komisarzy i jego przewodniczącego z przedstawicielem Republiki Czeskiej – Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021-2027 – Rozporządzenie finansowe – Płatności bezpośrednie z budżetu Unii na rzecz rolników – Domniemany konflikt interesów po stronie premiera Republiki Czeskiej – Niepodjęcie działań zarzucane Komisji – Artykuł 130 § 1 regulaminu postępowania – Interes prawny – Czynna legitymacja procesowa – Zajęcie stanowiska przez Komisję – Niedopuszczalność]	35
2021/C 62/45	Sprawa T-729/20 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 31 grudnia 2020 r. – Aurubis / Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Dyrektywa 2003/87/WE – Decyzja 2011/278/UE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]	35
2021/C 62/46	Sprawa T-731/20 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 31 grudnia 2020 r. – ExxonMobil Production Deutschland / Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Dyrektywa 2003/87/WE – Decyzja 2011/278/UE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]	36
2021/C 62/47	Sprawa T-739/20: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2020 r. – Unite the Union/EUIPO – WWRD Ireland (WATERFORD)	36

2021/C 62/48	Sprawa T-754/20: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – Cristescu / Komisja	37
2021/C 62/49	Sprawa T-757/20: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – OT / Parlament	39
2021/C 62/50	Sprawa T-764/20: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2020 r. – Anhui Wanwei Updated High-Tech Material Industry i Inner Mongolia Mengwei Technology / Komisja	39
2021/C 62/51	Sprawa T-766/20: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2020 r. – PrenzMarien/EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONES)	40
2021/C 62/52	Sprawa T-768/20: Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2020 r. – Standard International Management / EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)	41
2021/C 62/53	Sprawa T-769/20: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2020 r. – Rynair/Komisja	42
2021/C 62/54	Sprawa T-771/20: Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2020 r. – KS i KD / Rada i in.	43
2021/C 62/55	Sprawa T-1/21: Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2021 r. – Fabryki Mebli „Forte” / EUIPO – Bog-Fran (Meble)	44
2021/C 62/56	Sprawa T-2/21: Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2021 r. – Emmentaler Switzerland / EUIPO (EMMENTALER)	45
2021/C 62/57	Sprawa T-3/21: Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2021 r. – Power Horse Energy Drinks GmbH / EUIPO – Robot Energy Europe (UNSTOPPABLE)	45
2021/C 62/58	Sprawa T-4/21: Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2021 r. – Advanced Superabrasives/EUIPO – Adi (ASI ADVANCED SUPERABRASIVES)	46
2021/C 62/59	Sprawa T-6/21: Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2021 r. – Advanced Organic Materials / EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL)	47
2021/C 62/60	Sprawa T-7/21: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2021 r. – El Corte Inglés / EUIPO – Kassl (STUDIO KASSL)	48
2021/C 62/61	Sprawa T-8/21: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2021 r. – IFIC Holding / Komisja	49
2021/C 62/62	Sprawa T-653/19: Postanowienie Sądu z dnia 23 grudnia 2020 r. – FF/Komisja	50
2021/C 62/63	Sprawa T-5/20: Postanowienie Sądu z dnia 5 stycznia 2021 r. – CP/Parlament	51

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 62/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 53 z 15.2.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 44 z 8.2.2021

Dz.U. C 35 z 1.2.2021

Dz.U. C 28 z 25.1.2021

Dz.U. C 19 z 18.1.2021

Dz.U. C 9 z 11.1.2021

Dz.U. C 443 z 21.12.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 grudnia 2020 r. – Rada Unii Europejskiej / Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC i in., Unia Europejska, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC), Eurogrupa (C-597/18 P), Rada Unii Europejskiej / Eleni Pavlikka Bourdouvali i in., Unia Europejska, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC), Eurogrupa (C-598/18 P), Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC i in. (C-603/18 P), Eleni Pavlikka Bourdouvali i in. (C-604/18 P) / Unia Europejska, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC), Eurogrupa

(Sprawy połączone C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P i C-604/18 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Program wsparcia na rzecz stabilności Republiki Cypryjskiej – Restrukturyzacja cypryjskiego długu publicznego – Decyzja Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w sprawie awaryjnego wsparcia płynności w następstwie wniosku Banku Centralnego Republiki Cypryjskiej – Deklaracje Eurogrupy z dnia 25 marca, 12 kwietnia, 13 maja i 13 września 2013 r. – Decyzja 2013/236/UE – Protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej zawarty między Republiką Cypryjską a europejskim mechanizmem stabilności (EMS) – Prawo własności – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań – Równość traktowania – Odpowiedzialność pozaumowna Unii Europejskiej]

(2021/C 62/02)

Język postępowania: angielski

Strony

(Sprawa C-597/18 P)

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino, I. Gurov i E. Chatziioakeimidou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Dr. K. Chrysostomides & Co., Agroton plc, Joanna Andreou, Kyriaki Andreou, Bundeena Holding plc, Henrietta Jindra Burton, C & O Service & Investment Ltd, C. G. Christofides Industrial Ltd, Phidias Christodoulou, Georgia Phanou-Christodoulou, Christakis Christofides, reprezentowany przez swojego wykonawcę testamentu, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni K. Chrysostomides, Eleni D. Chrysostomides, D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, Dr. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, James Droushiotis, Eastvale Finance Ltd, Nicos Eliades, Tereza Eliades, Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, Johnson Cyprus Employees Provident Fund, Kalia Georgiou LLC, Komposit Ltd, Platon M. Kyriakides, Lkcar Intermetal and Synthetic Ltd, Lois Builders Ltd, Athena Mavronicola-Droushiotis, Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, Neita International Inc., Sophia Nicolatos, Paris & Barcelona Ltd, Louiza Patsiou, Probus Mare Marine Ltd, Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, R.A. M. Oil Cyprus Ltd, Steelway Alliance Ltd, Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, The Cyprus Phassouri Estates Ltd, The Prnses Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon, Unienergy Holdings Ltd, Julia Justine Jane Woods (przedstawiciel: P. Tridimas, barrister), Unia Europejska (przedstawiciel: Komisja Europejska), Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, J.-P. Keppenne i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: początkowo, M. O. Szablewska i K. Laurinavičius, pełnomocnicy, wspierani przez H.-G. Kamanna, Rechtsanwalt, a następnie K. Laurinavičius, G. Várhelyi i O. Heinz, wspierani przez H.-G. Kamanna, Rechtsanwalt), Eurogrupa (przedstawiciel: Rada Unii Europejskiej)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: S. Hartikainen i J. Heliskoski, pełnomocnicy)

(Sprawa C-598/18 P)

Strona wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino, I. Gurov i E. Chatziioakeimidou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, Coal Energy Trading Ltd, Christos Christofi, Elisavet Christofi, Athanasia Chrysostomou, Sofoklis Chrysostomou, Clearlining Ltd, Alan Dimant, Dodoni Ependyseis Chartofylakou Dimosia Etaireia Ltd, Dtek Holdings Ltd, Dtek Trading Ltd, Elma Holdings pcl, Elma Properties & Investments pcl, Agrippinoulla Frangkoudi, Dimitrios Frangkoudis, Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, Jupiter Portfolio Investments pcl, George Karkousi, Lend & Seaserve Ltd, Liberty Life Insurance pcl, Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Akis Micromatis, Erginos Micromatis, Harinos Micromatis, Alvinos Micromatis, Plotinos Micromatis, Nertera Investments Ltd, Andros Nicolaides, Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Lambros Panayiotides, Ersi Papaefthymiou, Kostas Papaefthymiou, Restful Time Co., Alexandros Rodopoulos, Seatec Marine Services Ltd, Sofoklis Chrisostomou & Yioi Ltd, Marinos C. Soteriou, Sparotin Ltd, Miranda Tanou, Myria Tanou (przedstawiciele: P. Tridimas, barrister, i K. Chrysostomides, dikigoros), Unia Europejska (przedstawiciel: Komisja Europejska), Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, J.-P. Keppenne i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: M. O. Szablewska i K. Laurinavičius, pełnomocnicy, wspierani przez H.-G. Kamanna, Rechtsanwalt), Eurogrupa (przedstawiciel: Rada Unii Europejskiej)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: S. Hartikainen i J. Heliskoski, pełnomocnik)

(Sprawy C-603/18 P i C-604/18 P)

Strona wnosząca odwołanie: Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC, Agroton plc, Joanna Andreou, Kyriaki Andreou, Henrietta Jindra Burton, C & O Service & Investment Ltd, C. G. Christofides Industrial Ltd, Christakis Christofides, reprezentowany przez swojego wykonawcę testamentu, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni K. Chrysostomides, Eleni D. Chrysostomides, D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, Dr. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, Eastvale Finance Ltd, Nicos Eliades, Tereza Eliades, Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, Johnson Cyprus Employees Provident Fund, L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd, Lois Builders Ltd, Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, Neita International, Inc., Paris & Barcelona Ltd, Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, R.A. M. Oil Cyprus Ltd, Steelway Alliance Ltd, Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, The Cyprus Phassouri Estates Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon, Julia Justine Jane Woods (przedstawiciele: P. Tridimas, barrister) (C-603/18 P), Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, Christos Christofi, Elisavet Christofi, Clearlining Ltd, Dtek Holding Ltd, Dtek Trading Ltd, Agrippinoulla Frangkoudi, Dimitrios Frangkoudis, Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, George Karkousi, Lend & Seaserve Ltd, Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Andros Nicolaides, Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Alexandros Rodopoulos, Seatec Marine Services Ltd, Marinos C. Soteriou (przedstawiciele: P. Tridimas, barrister, i K. Chrysostomides, dikigoros) (C-604/18 P)

Druga strona postępowania: Unia Europejska (przedstawiciel: Komisja Europejska), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Chatziioakeimidou, A. de Gregorio Merino i I. Gurov, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, J.-P. Keppenne i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: M. O. Szablewska i K. Laurinavičius, pełnomocnicy, wspierani przez H.-G. Kamanna, Rechtsanwalt), Eurogrupa (przedstawiciel: Rada Unii Europejskiej)

Interwenient popierający Radę Unii Europejskiej: Republika Finlandii (przedstawiciele: S. Hartikainen i J. Heliskoski, pełnomocnik)

Sentencja

1) Wyroki Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 lipca 2018 r., K. Chrystomides & Co. i in./Rada i in. (T-680/13, EU:T:2018:486) oraz z dnia 13 lipca 2018 r., Bourdouvali i in./Rada i in. (T-786/14, niepublikowany, EU:T:2018:487) zostają uchylone w zakresie, w jakim odrzucają one podniesione przez Radę Unii Europejskiej zarzuty niedopuszczalności w zakresie, w jakim dotyczą one skarg wniesionych w tych sprawach skierowanych przeciwko Eurogrupie i art. 2 ust. 6 lit. b) decyzji Rady 2013/236/UE z dnia 25 kwietnia 2013 r. skierowanej do Cypru w sprawie określonych środków służących przywróceniu stabilności finansowej i trwałego wzrostu gospodarczego.

- 2) Skargi wniesione w pierwszej instancji w sprawach T-680/13 i T-786/14 są niedopuszczalne w zakresie, w jakim są one skierowane przeciwko Eurogrupie i art. 2 ust. 6 lit. b) decyzji 2013/236.
- 3) Odwołania główne w sprawach C-603/18 P i C-604/18 P zostają oddalone.
- 4) Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC, Agroton plc, Joanna i Kyriaki Andreou, Bundeena Holding plc, Henrietta Jindra Burton, C & O Service & Investment Ltd, C.G. Christofides Industrial Ltd, Phidias Christodoulou, Georgia Phanou-Christodoulou, Christakis Christofides, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni K. i Eleni D. Chrysostomides, D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, Dr. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, James Droushiotis, Eastvale Finance Ltd, Nicos Eliades, Tereza Eliades, Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, Johnson Cyprus Employees Provident Fund, Kalia Georgiou LLC, Komposit Ltd, Platon M. Kyriakides, L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd, Lois Builders Ltd, Athena Mavronicola-Droushiotis, Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, Neita International Inc., Sophia Nicolatos, Paris & Barcelona Ltd, Louiza Patsiou, Probus Mare Marine Ltd, Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, R.A.M. Oil Cyprus Ltd, Steelway Alliance Ltd, Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, The Cyprus Phassouri Estates Ltd, The Prnses Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon, Unienergy Holdings Ltd i Julia Justine Jane Woods, Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, Coal Energy Trading Ltd, Christos Christofi, Elisavet Christofi, Athanasia Chrysostomou, Sofoklis Chrysostomou, Clearlining Ltd, Alan Dimant, Dodoni Ependyseis Chartofylakou Dimosia Etaireia Ltd, Dtek Holding Ltd, Dtek Trading Ltd, Elma Holdings pcl, Elma Properties & Investments pcl, Agrippinoulla Frangkoudi, Dimitrios Frangkoudis, Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, Jupiter Portfolio Investments pcl, George Karkousi, Lend & Seaserve Ltd, Liberty Life Insurance pcl, Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Akis Micromatis, Erginos Micromatis, Harinos Micromatis, Alvinos Micromatis, Plotinos Micromatis, Nertera Investments Ltd, Andros Nicolaides, Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Lambros Panayiotides, Ersi Papaefthymiou, Kostas Papaefthymiou, Restful Time Co., Alexandros Rodopoulos, Seatec Marine Services Ltd, Sofoklis Chrysostomou & Yioi Ltd, Marinos C. Soteriou, Sparotin Ltd, Miranda i Myria Tanou pokrywają poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską związane zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji, jak i z postępowaniem odwoławczym w sprawach C-597/18 P i C-598/18 P.
- 5) Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC, Agroton plc, Joanna i Kyriaki Andreou, Henrietta Jindra Burton, C & O Service & Investment Ltd, C.G. Christofides Industrial Ltd, Christakis Christofides, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni K. i Eleni D. Chrysostomides, D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, Dr. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, Eastvale Finance Ltd, Nicos Eliades, Tereza Eliades, Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, Johnson Cyprus Employees Provident Fund, L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd, Lois Builders Ltd, Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, Neita International Inc., Paris & Barcelona Ltd, Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, R.A.M. Oil Cyprus Ltd, Steelway Alliance Ltd, Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, The Cyprus Phassouri Estates Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon, Julia Justine Jane Woods, Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, Christos Christofi, Elisavet Christofi, Clearlining Ltd, Dtek Holding Ltd, Dtek Trading Ltd, Agrippinoulla Frangkoudi, Dimitrios Frangkoudis, Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, George Karkousi, Lend & Seaserve Ltd, Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Andros Nicolaides, Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Alexandros Rodopoulos, Seatec Marine Services Ltd i Marinos C. Soteriou pokrywają poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny (EBC) związane zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji, jak i z postępowaniem odwoławczym w sprawach C-603/18 P i C-604/18 P.
- 6) Republika Finlandii pokrywa własne koszty poniesione w ramach niniejszych postępowań odwoławczych.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – BP / Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

(Sprawa C-601/19 P) ⁽¹⁾

[Odwwołanie – Służba publiczna – Personel kontraktowy – Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) – Umowa na czas określony – Decyzja o nieprzedłużeniu – Wydanie nowej decyzji w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd – Nieprawidłowości, jakich miano się dopuścić przy wykonywaniu wyroku Sądu]

(2021/C 62/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: BP (przedstawiciel: adwokat E. Lazar)

Druga strona postępowania: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) (przedstawiciele: M. O’Flaherty, pełnomocnik, wspierany przez B. Wägenbaura, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) BP zostaje obciążony, poza własnymi kosztami postępowania, kosztami poniesionymi przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 432 z 23.12.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Husqvarna AB / Lidl Digital International GmbH & Co. KG, dawniej Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

(Sprawa C-607/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) – Artykuł 55 ust. 1 – Wygaśnięcie praw związanych z unijnym znakiem towarowym – Unijny znak towarowy, który nie był rzeczywiście używany przez nieprzerwany okres pięciu lat – Upływ okresu pięciu lat – Data oceny]

(2021/C 62/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Husqvarna AB

Strona pozwana: Lidl Digital International GmbH & Co. KG, dawniej Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

Sentencja

Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie [znaku towarowego Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że w przypadku roszczenia wzajemnego o stwierdzenie wygaśnięcia praw związanych z unijnym znakiem towarowym datą, którą należy uwzględnić w celu ustalenia, czy upłynął nieprzerwany okres pięciu lat przewidziany w tym przepisie, jest data zgłoszenia tego roszczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék – Węgry) – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-656/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia w eksporcie – Artykuł 146 ust. 1 lit. b) – Towary wysyłane lub transportowane poza terytorium Unii Europejskiej przez nabywcę niemającego siedziby na terytorium danego państwa członkowskiego – Artykuł 147 – „Towary przewożone w bagażu osobistym podróżnych” niemających siedziby w Unii – Pojęcie – Towary, które faktycznie opuściły terytorium Unii – Dowód – Odmowa zwolnienia w eksporcie – Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności – Oszustwo]

(2021/C 62/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Przewidziane w art. 147 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej zwolnienie dotyczące „towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych” należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono towarów, które osoba fizyczna niemająca siedziby w Unii Europejskiej przewozi poza terytorium Unii Europejskiej w celach handlowych, aby je odsprzedać w państwie trzecim.
- 2) Artykuł 146 ust. 1 lit. b) i art. 147 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym, w przypadku gdy organ podatkowy stwierdzi, że przesłanki zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) przewidziane dla towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych nie zostały spełnione, lecz dane towary faktycznie zostały przetransportowane przez nabywcę poza terytorium Unii Europejskiej, to jest on zobowiązany do zbadania, czy zwolnienie z VAT przewidziane w tym art. 146 ust. 1 lit. b) może zostać zastosowane do danej dostawy, nawet jeśli właściwe formalności celne nie zostały dochowane, a przy zakupie nabywca nie miał zamiaru skorzystać z tego ostatniego zwolnienia.
- 3) Artykuł 146 ust. 1 lit. b) i art. 147 dyrektywy 2006/112, a także zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce krajowej, zgodnie z którą organ podatkowy automatycznie odmawia podatnikowi skorzystania ze zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) przewidzianego przez jeden z tych przepisów, jeżeli stwierdzi, że podatnik ten w złej wierze sporządził formularz, na którego podstawie nabywca ten powołał się na zwolnienie przewidziane w tymże art. 147, podczas gdy jest bezsporne, że dane towary opuściły terytorium Unii Europejskiej. W takich okolicznościach należy odmówić skorzystania ze zwolnienia z VAT przewidzianego w owym art. 146 ust. 1 lit. b), jeżeli naruszenie wymogu formalnego skutkuje uniemożliwieniem przedstawienia przekonującego dowodu na to, że zostały spełnione przesłanki materialnoprawne warunkujące zastosowanie tego zwolnienia, czy też wykazano, że rzeczony podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż dana transakcja stanowiła oszustwo zagrażające funkcjonowaniu wspólnego systemu VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 23.3.2020 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – A.M. / E.M.

(Sprawa C-667/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty kosmetyczne – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Artykuł 19 – Informacje dla konsumentów – Oznakowanie – Informacje, które powinny znajdować się na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym produktów – Oznakowanie w języku obcym – „Funkcja produktu kosmetycznego” – Pojęcie – Opakowanie produktów kosmetycznych zawierające odesłanie do szczegółowego katalogu produktów sporządzonego w języku konsumenta]

(2021/C 62/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.M.

Strona pozwana: E.M.

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych należy interpretować w ten sposób, że informacja o „funkcji produktu kosmetycznego”, która zgodnie z tym przepisem musi znajdować się na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym takiego produktu, powinna w sposób jasny powiadamiać konsumenta o zastosowaniu i sposobie używania produktu, by zapewnić jego bezpieczne użycie przez konsumentów bez szkody dla ich zdrowia, i w związku z tym nie może się ograniczać jedynie do informacji o zamierzonych celach stosowania produktu, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia. Do sądu odsyłającego należy ustalenie – w świetle cech i właściwości danego produktu, a także oczekiwań przeciętnego, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego konsumenta – charakteru i zakresu informacji, jaką należy umieścić na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym produktu, tak aby produkt ten mógł zostać użyty bez zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.
- 2) Artykuł 19 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009 należy interpretować w ten sposób, że informacje, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. d), f) i g) tego rozporządzenia, a mianowicie informacje dotyczące, odpowiednio, szczególnych środków ostrożności przy stosowaniu produktu kosmetycznego, funkcji tego produktu oraz jego składników, nie mogą być zawarte w katalogu firmowym, do którego odsyła przewidziany w pkt 1 załącznika VII do tego rozporządzenia symbol umieszczony na opakowaniu zewnętrznym lub pojemniku tego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État, Belgia) – G.M.A. / État belge

(Sprawa C-710/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 45 TFUE – Obywatelstwo Unii – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo pobytu przez okres przekraczający trzy miesiące – Artykuł 14 ust. 4 lit. b) – Osoby poszukujące pracy – Rozsądny termin na zapoznanie się z ofertami zatrudnienia, które mogą być odpowiednie dla osoby poszukującej pracy, i przedsięwzięcie środków umożliwiających jej uzyskanie zatrudnienia – Wymagania przyjmującego państwa członkowskiego nałożone na osobę poszukującą pracy w tym okresie – Warunki prawa pobytu – Obowiązek kontynuowania poszukiwania pracy i posiadania rzeczywistej szansy na zatrudnienie]

(2021/C 62/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: G.M.A.

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Artykuł 45 TFUE i art. 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że przyjmujące państwo członkowskie jest zobowiązane zapewnić obywatelowi Unii rozsądny termin, który zaczyna biec od momentu, w którym ten obywatel Unii rejestruje się jako osoba poszukująca pracy, w celu umożliwienia mu zapoznania się z ofertami pracy, które mogą mu odpowiadać, i przedsięwzięcia środków niezbędnych do uzyskania zatrudnienia.

Podczas tego okresu przyjmujące państwo członkowskie może wymagać od osoby poszukującej pracy, aby dostarczyła dowód na to, że poszukuje ona zatrudnienia. Dopiero po upływie tego okresu to państwo członkowskie może wymagać od osoby poszukującej pracy, żeby wykazała nie tylko, że nadal poszukuje pracy, lecz również, że ma rzeczywiste szanse na uzyskanie zatrudnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z dnia 25.11.2019 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravni sud u Zagrebu – Chorwacja) – FRANCK d.d. Zagreb / Ministarstvo financija Republike Hrvatske Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Sprawa C-801/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia – Artykuł 135 ust. 1 lit. b) i d) – Pojęcia „udzielania kredytów” i „innych zbywalnych instrumentów finansowych” – Transakcje złożone – Świadczenie główne – Udostępnianie środków pieniężnych za opłatą – Przeniesienie weksla na spółkę faktoringową, a otrzymanej kwoty pieniężnej na wystawcę weksla]

(2021/C 62/08)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Upravni sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FRANCK d.d. Zagreb

Strona przeciwna: Ministarstvo financija Republike Hrvatske Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku od wartości dodanej, które przepisy te przewidują, odpowiednio, w odniesieniu do udzielania kredytów i w odniesieniu do transakcji dotyczących innych zbywalnych instrumentów finansowych, stosuje się do transakcji polegającej na udostępnieniu przez podatnika innemu podatnikowi, za opłatą, środków pieniężnych uzyskanych od spółki faktoringowej w wyniku przeniesienia na nią weksla wystawionego przez tego drugiego podatnika, gdy pierwszy podatnik poręcza za spłatę na rzecz tej spółki faktoringowej wspomnianego weksla w terminie jego wymagalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-849/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Specjalne obszary ochrony – Artykuł 4 ust. 4 – Obowiązek ustalenia założeń ochrony – Artykuł 6 ust. 1 – Obowiązek podjęcia środków ochronnych – Decyzja 2006/613/WE – Śródziemnomorski region biogeograficzny]

(2021/C 62/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

1) Nie podejmując w wyznaczonych terminach wszelkich niezbędnych działań dla ustalenia założeń ochrony i odpowiednich środków ochronnych w odniesieniu do 239 terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, które znajdują się na terytorium Grecji i są zawarte w decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego, mających znaczenie dla Wspólnoty, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2006/105/WE z dnia 20 listopada 2006 r.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych wobec L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

(Sprawy połączone C-354/20 PPU i C-412/20 PPU) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 3 – Artykuł 6 ust. 1 – Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi – Warunki wykonania – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 akapit drugi – Prawo do niezawisłego i bezstronnego sądu – Systemowe lub ogólne nieprawidłowości – Pojęcie „wydającego nakaz organu sądowego” – Uwzględnienie okoliczności, które nastąpiły po wydaniu rozpatrywanego europejskiego nakazu aresztowania – Wymóg zbadania przez wykonującego nakaz organ sądowy, w sposób konkretny i dokładny, czy istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, że w wypadku przekazania zainteresowanego będzie on narażony na rzeczywiste ryzyko naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego]

(2021/C 62/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

Sentencja

Wykładni art. 6 ust. 1 oraz art. 1 ust. 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji, gdy wykonujący nakaz organ sądowy mający zadecydować o przekazaniu osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, posiada informacje świadczące o systemowych lub ogólnych nieprawidłowościach w zakresie niezawisłości władzy sądowniczej w wydającym ten nakaz państwie członkowskim, które istniały w chwili jego wydania lub wystąpiły po jego wydaniu, ów wykonujący nakaz organ sądowy nie może odmówić sądowi, który wydał ten nakaz, statusu „wydającego nakaz organu sądowego” i nie może przyjąć, że istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, że w wypadku przekazania do tego ostatniego państwa członkowskiego owa osoba będzie narażona na rzeczywiste ryzyko naruszenia jej prawa podstawowego do rzetelnego procesu sądowego, gwarantowanego przez art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, bez dokonania weryfikacji zweryfikowania w sposób konkretny i dokładny w szczególności sytuacji osobistej tej osoby, charakteru przestępstw, których dotyczy nakaz aresztowania, oraz kontekstu faktycznego, w którym został on wydany, jak również oświadczeń przedstawicieli władz publicznych co do sposobu, w jaki należy rozstrzygnąć konkretną sprawę.

(¹) Dz.U. C 320 z 28.9.2020.
Dz.U. C 378 z 9.11.2020

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Niemcy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko TR

(Sprawa C-416/20 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 4a ust. 1 – Procedura przekazywania osób między państwami członkowskimi – Przesłanki wykonania – Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania – Wyjątki – Obligatoryjne wykonanie – Kara orzeczona zaocznie – Ucieczka osoby ściganej – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Artykuły 8 i 9 – Prawo do obecności na rozprawie – Wymogi w wypadku skazania w trybie zaocznym – Weryfikacja przy przekazywaniu skazanego]

(2021/C 62/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

TR

Przy udziale: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Sentencja

Artykuł 4a decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy dana osoba uniemożliwiła jej osobiste wezwanie i nie stawiała się na rozprawie, ponieważ zbiegła do państwa członkowskiego wykonującego nakaz, organ sądowy wykonujący nakaz nie może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności bądź środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności wyłącznie na tej podstawie, że organ ten nie dysponuje zapewnieniem, iż w przypadku przekazania do państwa członkowskiego wydającego nakaz będzie przestrzegane prawo do wznowienia postępowania określone w art. 8 i 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 390 z 16.11.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 lipca 2020 r. – NB, AB / Secretary of State for the Home Department; interwenient: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

(Sprawa C-349/20)

(2021/C 62/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: NB, AB

Druga strona postępowania: Secretary of State for the Home Department

Interwenient: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

Pytania prejudycjalne

Przy dokonywaniu oceny, czy doszło do ustania ochrony lub pomocy ze strony UNRWA ⁽¹⁾ w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy kwalifikacyjnej ⁽²⁾ względem zarejestrowanego przez UNRWA Palestyńczyka o statusie bezpaństwowca w zakresie wsparcia udzielanego osobom niepełnosprawnym:

1. Czy ocena ta ma charakter weryfikacji czysto historycznej, polegającej na zbadaniu okoliczności, które miały zmusić osobę występującą z wnioskiem do opuszczenia terenu, na którym działa UNRWA w momencie, w którym to uczyniła, czy też jest to również wybiegająca w przyszłość ocena *ex nunc*, dotycząca tego, czy osoba występująca w wnioskiem może obecnie skorzystać z tego rodzaju ochrony lub pomocy?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że ocena ta obejmuje wybiegającą w przyszłość ocenę, czy uzasadnione jest, by przez analogię opierać się na brzmieniu art. 11 dotyczącego ustania statusu, tak, aby w przypadku, gdy wnioskodawca może w odniesieniu do przeszłości wykazać uzasadniony powód, dla którego opuścił on teren działania UNRWA, ciężar dowodu w zakresie wykazania, że powód ten nie jest już aktualny, spoczywał na państwie członkowskim?
3. Czy aby zaistniały możliwe do uzasadnienia obiektywne względy przemawiające za wyjazdem takiej osoby, związane z zapewnieniem przez UNRWA ochrony i pomocy, konieczne jest wykazanie celowego spowodowania krzywdy lub pozbawienia pomocy (przez działanie lub zaniechanie) po stronie UNRWA lub państwa, na terytorium którego działa?
4. Czy istotne jest uwzględnienie pomocy świadczonej takim osobom przez podmioty społeczeństwa obywatelskiego, takie jak organizacje pozarządowe (NGO)?

⁽¹⁾ United Nations Relief and Works Association (Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Pomocy i Odbudowy).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych standardów dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub osób, które, z innych powodów, potrzebują ochrony międzynarodowej, oraz zakresu przyznanej ochrony (zwana dalej „dyrektywą kwalifikacyjną” lub „DK”) (Dz.U. 2004, L 304, s. 12, polskie wydanie specjalne: rozdział 19 Tom 007, s. 96–107).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (Republika Czeska) w dniu 23 września 2020 r. – CityRail a.s./Správa železnic, státní organizace

(Sprawa C-453/20)

(2021/C 62/13)

Język postępowania: czeski

Sąd/ organ odsyłający

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Strony w postępowaniu głównym

Skarżąca: CityRail a.s.

Pozwana: Správa železnic, státní organizace

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy *miejsce załadunku i rozładunku w transporcie towarowym* wraz z związanym z nim torem stanowi część infrastruktury kolejowej w rozumieniu art. 3 pkt 3 dyrektywy 2012/34 ⁽¹⁾?
- 2) Czy zgodnie z dyrektywą 2012/34 zarządca infrastruktury może w dowolnym momencie zmienić na niekorzyść przewoźników wysokość opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej lub obiektów infrastruktury usługowej?
- 3) Czy zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dyrektywa 2012/34 jest wiążąca dla organizacji państwowej Správa železnic?

- 4) Czy zasady zawarte w regulaminie sieci można uznać za dyskryminujące w sytuacji, gdy są sprzeczne z takimi przepisami prawa Unii, do których przestrzegania zobowiązana jest Správa železnic?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2020 r. – A

(Sprawa C-577/20)

(2021/C 62/14)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: A.

Druga strona postępowania: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus - ja valvontavirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podstawowe swobody zagwarantowane w Traktacie o Unii Europejskiej i dyrektywę 2005/36/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ państwa przyjmującego jest zobowiązany zbadać prawo wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego na podstawie art. 45 i 49 TFUE i orzecznictwa w tym kontekście (w szczególności wyroki: 7 maja 1991 r., C-340/89 (²), Vlassopoulou, i z dnia 6 października 2015 r., C-298/14 (³), Brouillard), nawet gdyby art. 13 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE wprowadzał harmonizację warunków wykonywania zawodu regulowanego, w których państwo przyjmujące powinno zezwolić na wykonywanie zawodu wnioskodawcy posiadającemu dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji z państwa, w którym zawód ten nie jest regulowany, niespełniającemu jednak ustanowionego w tym przepisie dyrektywy wymogu wykonywania zawodu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy prawo Unii – z uwzględnieniem rozważań w sprawie C-298/14, Brouillard (pkt 55 wyroku), dotyczących wyłącznych kryteriów oceny równoważności świadectw egzaminacyjnych – sprzeciwia się temu, by właściwy organ państwa przyjmującego w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszym postępowaniu oparł swoją ocenę równoważności wykształcenia również na innych informacjach niż informacje o dokładnym programie i sposobie przeprowadzenia kształcenia uzyskane od organizatora kształcenia lub organów innego państwa członkowskiego?

(¹) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 2).

(²) Wyrok Trybunału z dnia 7 maja 1991 r. (C-340/89, Irène Vlassopoulou/Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten Baden-Württemberg, EU:C:1991:193).

(³) Wyrok Trybunału z dnia 6 października 2015 r. (C-298/14, Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge EU:C:2015:652).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 listopada 2020 r. – EZ / Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Sprawa C-606/20)

(2021/C 62/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca odwołanie: EZ

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 zdanie pierwsze Konwencji o ujednoliceniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r. ⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 28 czerwca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik jest całkowicie lub częściowo uwolniony od odpowiedzialności za utratę bagażu na podstawie art. 17 ust. 2 konwencji montrealskiej, jeżeli pasażer przewozi nowe lub posiadające wartość nowych produktów artykuły elektroniczne takie jak aparat kompaktowy, tablet (iPad) i słuchawki bezprzewodowe, w bagażu rejestrowanym zamiast w bagażu podręcznym, nie zgłaszając tego przewoźnikowi, mimo że mógł zabrać te artykuły elektroniczne w bagażu podręcznym i można było tego od niego oczekiwać?

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednolicenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s.38).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 23 września 2020 r. w sprawie T-370/19, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2020 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-632/20 P)

(2021/C 62/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja, T-370/19;
- Rozstrzygnięcie skargi o stwierdzenie nieważności poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej ⁽¹⁾; a także
- W każdym wypadku obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii wnosi odwołanie od wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja, T-370/19, z następujących powodów:

- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni pojęcia „państwa trzeciego” na potrzeby art. 35 rozporządzenia 2018/1971 ⁽²⁾ w świetle traktatów Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego.
- Naruszenie prawa przy dokonywaniu i stosowaniu art. 111 USS Kosowo w związku z art. 35 rozporządzenia 2018/1971, ponieważ błędnie zinterpretowano konsekwencje braku zajęcia przez Unię Europejską stanowiska w przedmiocie statusu Kosowa w prawie międzynarodowym.

- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 35 rozporządzenia 2018/1971 w związku z art. 111 USS Kosowo w zakresie, w jakim omawiana współpraca nie obejmuje udziału w BEREC i w Radzie Organów Regulacyjnych Urzędu BEREC.
- Naruszenie prawa poprzez stwierdzenie, że art. 17 TUE stanowi prawidłową podstawę prawną dla wydania zaskarżonej decyzji.
- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1971 z uwagi na stwierdzenie, że porozumienia robocze mogą być określane przez Komisję jednostronnie.

Ocena któregośkolwiek z powyższych zarzutów powinna doprowadzić do uwzględnienia odwołania, a w konsekwencji do rozpoznania skargi o stwierdzenie nieważności, prowadząc do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, C 115, s. 26

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.U. L 2018, L 321, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 25 listopada 2020 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./ TC Medical Air Ambulance Agency GmbH**

(Sprawa C-633/20)

(2021/C 62/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona przeciwna: TC Medical Air Ambulance Agency GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przedsiębiorstwo, które w charakterze ubezpieczającego w ramach ubezpieczenia grupowego ubezpiecza dla swoich klientów ryzyko choroby lub wypadku podczas podróży zagranicznej oraz koszty krajowego i międzynarodowego transportu do miejsca zamieszkania, przyznaje konsumentom członkostwo uprawniające do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych w przypadku choroby lub wypadku za granicą, i od pozyskanych członków otrzymuje wynagrodzenie za uzyskaną ochronę ubezpieczeniową, jest pośrednikiem ubezpieczeniowym w rozumieniu art. 2 pkt 3 i 5 dyrektywy 2002/92/WE ⁽¹⁾ i art. 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 8 dyrektywy (UE) 2016/97 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, Dz.U. 2003, L 9, s. 3.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (wersja przekształcona), Dz.U. 2016, L 26, s. 19.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pécsi Törvényszék (Węgry)
w dniu 25 listopada 2020 r. – Tolnatext Bt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sprawa C-636/20)

(2021/C 62/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pécsi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tolnatext Bt.

Strona pozwana/Strona przeciwna/Dругa strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 22 ust. 6 i art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w postępowaniach prowadzonych przez organ celny niedziałający jako organ sądowy organ ten jest zobowiązany przyznać prawo do przedstawienia swojego stanowiska zarówno w postępowaniach wszczynanych z urzędu, jak i w postępowaniach wszczynanych na wniosek?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Westminster Magistrates' Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 1 grudnia 2020 r. – Prokuratura okręgowa w Swisztowie / PI

(Sprawa C-648/20)

(2021/C 62/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Westminster Magistrates' Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Prokuratura okręgowa w Swisztowie

Osoba ścigana: PI

Pytanie prejudycjalne

Czy w przypadku gdy wniesiono o przekazanie osoby, której dotyczy wniosek, w celu przeprowadzenia wobec niej postępowania i gdy zarówno stanowiące podstawę postanowienie o wydaniu krajowego nakazu aresztowania (zwanego dalej „KNA”), jak i postanowienie o wydaniu europejskiego nakazu aresztowania (zwanego dalej „ENA”) zostały przyjęte przez prokuratora, bez jakiegokolwiek udziału sądu przed przeprowadzeniem przekazania, można uznać, że osoba, której dotyczy wniosek, uzyskuje dwupoziomą ochronę, wskazaną przez Trybunał w wyroku [z dnia 1 czerwca 2016 r.], Bob-Dogi, C-241/15 ⁽¹⁾, [ECLI:EU:C:2016:385], jeśli:

- a) skutek krajowego nakazu aresztowania ogranicza się do zatrzymania osoby na maksymalny okres 72 godzin w celu doprowadzenia jej do sądu; oraz
- b) przy przekazaniu wyłącznie sąd rozstrzyga o tym, czy nakazać zwolnienie czy też kontynuować zatrzymanie, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 1.6.2016 R. (ECLI:EU:C:2016:385).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 4 grudnia 2020 r. – ET / Ministerstvo životního prostředí**

(Sprawa C-659/20)

(2021/C 62/20)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ET

Strona przeciwna: Ministerstvo životního prostředí

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w skład „stada hodowlanego” w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 ⁽¹⁾ z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi wchodzi okazy, które są rodzicami okazów hodowanych przez danego hodowcę, chociaż ten nigdy nie był ich właścicielem ani posiadaczem?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze będzie taka, że okazy rodzicielskie nie wchodzi w skład stada hodowlanego, to czy właściwe organy, badając spełnienie warunku z art. 54 pkt 2) rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 dotyczącego utworzenia stada zgodnie z przepisami prawa przy jednoczesnym utrzymywaniu go w sposób niewywierający negatywnego wpływu na przetrwanie okazów żyjących w środowisku naturalnym, są uprawnione do kontroli pochodzenia tych okazów rodzicielskich i dokonywania na tej podstawie oceny, czy stado hodowlane zostało utworzone zgodnie z zasadami określonymi w art. 54 pkt 2) tego rozporządzenia?
- 3) Czy przy badaniu spełnienia warunku z art. 54 pkt 2) rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006, dotyczącego utworzenia stada zgodnie z przepisami prawa przy jednoczesnym utrzymywaniu go w sposób niewywierający negatywnego wpływu na przetrwanie okazów żyjących w środowisku naturalnym, można brać pod uwagę inne okoliczności sprawy (w szczególności dobrą wiarę przy przejęciu okazów oraz uzasadnione oczekiwanie, że będzie można handlować ich ewentualnym potomstwem, ewentualnie również mniej restrykcyjne przepisy ustawowe obowiązujące w Republice Czeskiej przed przystąpieniem do Unii Europejskiej)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 166, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 4 grudnia 2020 r. – MK / Lufthansa CityLine GmbH**

(Sprawa C-660/20)

(2021/C 62/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MK

Strona pozwana: Lufthansa CityLine GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle krajowego przepisu ustawowego pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze godzin są traktowani w mniej korzystny sposób niż porównywalni pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin znajdującego się w załączniku do dyrektywy 97/81/WE⁽¹⁾, jeżeli pozwala on na to, aby wypłata dodatkowego wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w niepełnym i pełnym wymiarze godzin była jednolicie uzależniona od przekroczenia tej samej liczby godzin pracy, a tym samym pozwala na to, aby kryterium porównania stanowiło wynagrodzenie łączne, nie zaś składnik wynagrodzenia stanowiący wynagrodzenie dodatkowe?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy krajowy przepis ustawowy, który pozwala na uzależnienie prawa do dodatkowego wynagrodzenia od przekroczenia tej samej liczby godzin pracy – jednolicie w przypadku zarówno pracowników zatrudnionych w pełnym, jak i niepełnym wymiarze godzin – jest zgodny z klauzulą 4 pkt 1 oraz zasadą pro rata temporis, o której mowa w klauzuli 4 pkt 2 porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin znajdującego się w załączniku do dyrektywy 97/81/WE, jeżeli dodatkowe wynagrodzenie ma na celu wyrównanie szczególnego obciążenia pracą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. 1998, L 14, s. 19).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska

(Sprawa C-687/20)

(2021/C 62/22)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Noll-Ehlers, G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak przygotowania strategicznych map hałasu dla pięciu głównych dróg Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy postanowień art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku⁽¹⁾;
- Stwierdzenie, że poprzez brak przygotowania planów działania w odniesieniu do aglomeracji Amadora i Porto, planów działania dotyczących 236 głównych dróg oraz planów działania dotyczących 55 głównych dróg kolejowych, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy postanowień art. 8 ust. 2 dyrektywy;
- Stwierdzenie, że poprzez brak przekazania Komisji informacji zawartych w strategicznych mapach hałasu dotyczących pięciu głównych dróg, oraz poprzez brak przekazania Komisji streszczeń planów działania dotyczących aglomeracji Porto i Amadora, jak również informacji dotyczących 236 głównych dróg i 55 głównych dróg kolejowych, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem VI do dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (zwanej dalej „dyrektywą”) oraz w zakresie mającym znaczenie dla niniejszego postępowania, do Republiki Portugalskiej należało:

- 1) Po pierwsze, zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit drugi dyrektywy poinformowanie Komisji do dnia 31 grudnia 2008 r. o wszystkich aglomeracjach i wszystkich głównych drogach położonych na jej terytorium.

- 2) Po drugie, zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy, przygotowanie do dnia 30 czerwca 2012 r. strategicznych map hałasu dla wszystkich aglomeracji i wszystkich głównych dróg i dróg kolejowych, odzwierciedlających sytuację w roku referencyjnym 2011. Organy portugalskie powinny były ponadto przekazać Komisji do dnia 30 grudnia 2012 r. informacje dotyczące strategicznych map hałasu zgodnie z art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem VI dyrektywy.
- 3) Po trzecie, organy portugalskie powinny były przygotować również zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy do dnia 18 lipca 2013 r. plany działania dla wszystkich aglomeracji i wszystkich głównych dróg i dróg kolejowych położonych na ich terytorium. Ponadto organy te powinny były przekazać Komisji do dnia 18 stycznia 2014 r. streszczenia owych planów działania zgodnie z art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem VI do dyrektywy.

Należy podkreślić, że ww. obowiązki organów portugalskich powinny być wykonywane w trzech następujących po sobie etapach, przy czym etap drugi i trzeci opiera się na bezpośrednio poprzedzającym etapie.

(¹) Dz.U. 2002, L 189, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon i AMC / Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2020 r. przez Casino, Guichard-Perrachon i Achats Marchandises Casino

(Sprawa C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino, (przedstawiciele: adwokaci O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic i G. Aubron)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie pkt 2 sentencji wyroku Sądu z dnia 5 października 2020 r. w sprawie T-249/17;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez wnoszące odwołanie i w konsekwencji stwierdzenie nieważności całej decyzji Komisji Europejskiej C(2017) 1054 final z dnia 9 lutego 2017 r. na podstawie art. 263 i 277 TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok narusza:

1. art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz wymóg ochrony przed arbitralną ingerencją władzy publicznej w sferę prywatnej działalności osoby, art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004, ponieważ Sąd orzekł, że (i) przepisy te nie nakładają na Komisję obowiązku rejestracji ustnych oświadczeń dostawców oraz że (ii) „podsumowania” tych rozmów sporządzone jednostronnie przez służby Komisji stanowią ważny dowód na to, że Komisja dysponowała poszlakami uzasadniającymi decyzję C(2017) 1054 final;

2. art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz wymóg ochrony przed arbitralną ingerencją władzy publicznej w sferę prywatnej działalności osoby, ponieważ Sąd orzekł, że prawo podstawowe do nienaruszalności miru domowego nie wymaga, by decyzja Komisji C(2017) 1054 final:
- (i) ograniczyła w czasie wykonywanie przez Komisję jej uprawnień kontrolnych; i
 - (ii) ograniczyła osoby i pomieszczenia, które mogą być kontrolowane;
3. art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ Sąd orzekł, że system prawny mający zastosowanie do kontroli Komisji jest zgodny z prawem podstawowym do skutecznego środka prawnego.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-254/17, Intermarché Casino Achats / Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2020 r. przez Intermarché Casino Achats

(Sprawa C-693/20 P)

(2021/C 62/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Intermarché Casino Achats (przedstawiciele: Y. Utzschneider, J. Jourdan, C. Mussi, S. Eder, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Częściowe uchylenie wyroku Sądu z dnia 5 października 2020 r. wydanego w sprawie T-254/17, w zakresie, w jakim w części oddalił skargę wniesioną przez Intermarché Casino Achats o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 9 lutego 2017 r. wydanej na podstawie art. 20 ust. 1 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (sprawa AT.40466 – Tute 1) oraz w zakresie, w jakim obciąża skarżącą kosztami postępowania;
- Stwierdzenie nieważności art. 1(a) decyzji Komisji z dnia 9 lutego 2017 r. w ww. sprawie AT.40466;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo oddalając zarzut niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na brak odpowiednich środków odwoławczych od przebiegu kontroli, co nie jest zgodne z wymogami skutecznego środka odwoławczego usankcjonowanego w art. 47 Karty praw podstawowych i orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo stwierdzając, że dokumenty przedstawione przez Komisję w celu wykazania istnienia poważnych oznak naruszenia w dniu kontroli mogły zostać uwzględnione bez zachowania formalizmu nałożonego przez rozporządzenie nr 1/2003 i rozporządzenie nr 773/2004. Uchybienie to podważa wniosek Sądu, że Komisja dysponowała poważnymi przesłankami wskazującymi na istnienie naruszenia, o którym mowa w art. 1 lit. a) decyzji w sprawie kontroli. Odmawiając stwierdzenia nieważności art. 1 lit. a) decyzji w sprawie kontroli, Sąd naruszył tym samym prawo do nienaruszalności miru domowego, o którym mowa w art. 7 Karty praw podstawowych.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo stwierdzając, że prawo do nienaruszalności miru domowego, o którym mowa w art. 7 Karty praw podstawowych, nie wymaga, aby decyzja w sprawie kontroli przewidywała ograniczenie czasu trwania kontroli i odmawiając stwierdzenia nieważności decyzji na tej podstawie.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawach połączonych T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 do T-414/19, T-416/19 do T-418/19, T-420/19 do T-422/19, T-425/19 do T-427/19, T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 do T-442/19, T-444/19 do T-446/19, T-448/19, T-450/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19, Coppo Gavazzi i in. / Parlament, wniesione w dniu 28 grudnia 2020 r. przez Marię Teresę Coppę Gavazzi i in.

(Sprawa C-725/20 P)

(2021/C 62/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Maria Teresa Coppo Gavazzi, Cristiana Muscardini, Luigi Vinci, Agostino Mantovani, Anna Catasta, Vanda Novati, Francesco Enrico Speroni, Maria Di Meo, Giuseppe Di Lello Finuoli, Raffaele Lombardo, Olivier Dupuis, Leda Frittelli, Livio Filippi, Vincenzo Viola, Antonio Mussa, Mauro Nobilia, Sergio Camillo Segre, Stefano De Luca, Riccardo Ventre, Mirella Musoni, Francesco Iacono, Vito Bonsignore, Claudio Azzolini, Vincenzo Aita, Mario Mantovani, Vincenzo Mattina, Romano Maria La Russa, Giorgio Carollo, Fiammetta Cucurnia, w swoim własnym imieniu oraz jako spadkobierczyni Giulietta Chiesy, Roberto Costanzo, Giorgio Gallenzi, jako spadkobierca Giulia Cesarego Gallenziego, Vitaliano Gemelli, Pasqualina Napoletano i Ida Panusa (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy T-453/19, Panusa/Parlament do ponownego rozpoznania co do istoty przez Sąd;
- stwierdzenie nieważności spornych decyzji w odniesieniu do wszystkich wnoszących odwołanie poza I. Panusą;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim stwierdził, że zaskarżone przed nim decyzje nie mają związku z prawem do emerytury i nie wywierają na nie wpływu, a w konsekwencji orzekł, że decyzje te są zgodne z zasadami ogólnymi i z kartą praw podstawowych. Błąd wynika z dokonanego abstrakcyjnego i arbitralnego rozróżnienia między prawem do emerytury a prawem do świadczeń emerytalnych. Sporne decyzje niekorzystnie wpływają bowiem na samo prawo do emerytury, a tym samym naruszają nie tylko przepisy wykonawcze do statutu posła, ale także prawo własności oraz zasady proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd dopuścił się kilku naruszeń prawa przy ocenie proceduralnych podstaw stwierdzenia nieważności podniesionych przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji, w szczególności w odniesieniu do: i) wskazania prawidłowej podstawy prawnej spornych decyzji, ii) uprawnień kierownika wydziału, który wydał akt oraz iii) braku wystarczającego uzasadnienia. Sąd powinien był stwierdzić, że sporne decyzje opierają się na przepisie, który został obecnie uchylony, a ponieważ zostały zakwalifikowane jako nadzwyczajne środki administracyjne, powinny być zostać przyjęte przez Prezydium Parlamentu Europejskiego. Ponadto Sąd rozszerzył ponad miarę możliwość uzasadnienia poprzez odniesienie do innych dokumentów. Uzasadnienie nie jest bowiem zawarte w spornych decyzjach, lecz jedynie w opinii służby prawnej Parlamentu Europejskiego, do której nie ma nawet wyraźnego odniesienia w spornych decyzjach ani w aktach przygotowawczych.

W trzecim zarzucie wnosząca odwołanie, która była skarżącą w sprawie T-453/19 podnosi, że Sąd naruszył prawo stwierdzając, że jej skarga była niedopuszczalna ze względu na brak interesu prawnego. Podnosi ona, że Sąd nie wziął pod uwagę możliwości, że otrzymywane przez nią świadczenie emerytalne ma inną podstawę prawną, mimo że kwestia ta była omawiana w trakcie rozprawy. Ponieważ ta inna podstawa prawna gwarantowałaby wnoszącej odwołanie wyższe świadczenie, nie można zaprzeczyć, że ma ona interes prawny we wniesieniu skargi.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo]] – Beverly Hills Teddy Bear Company/ PMS International Group.

(Sprawa C-728/19) ⁽¹⁾

(2021/C 62/26)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 16.12.2019.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Balti Gaas / Komisja i INEA

(Sprawa T-236/17 i T-596/17) ⁽¹⁾

[Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w okresie 2014-2020 – Dziedzina trans-europejskiej infrastruktury energetycznej – Zaproszenia do składania wniosków – Skarga na bezczynność – Brak wezwania do działania – Niedopuszczalność – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Częściowa niedopuszczalność – Decyzja o oddaleniu wniosku – Oczywiste błędy w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Kompetencje Komisji]

(2021/C 62/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Balti Gaas OÜ (Tallinn, Estonia) (przedstawiciel: adwokat E. Tamm)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i Y. Marinova, pełnomocnicy), Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) (przedstawiciele: I. Ramallo i L. Di Paolo, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Republika Estońska (przedstawiciel: N. Grünberg, pełnomocnik)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji, która miała być zawarta w piśmie INEi z dnia 17 lutego 2017 r. dotyczącym wniosku skarżącej złożonego w odpowiedzi na drugie zaproszenie do składania wniosków ogłoszone na 2016 r. w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, na podstawie wieloletniego programu prac przyjętego w ramach decyzji wykonawczej Komisji C(2016)1587 final z dnia 17 marca 2016 r. dotyczącej zmiany decyzji wykonawczej Komisji C(2014)2080 ustanawiającej wieloletni program roboczy na przyznawanie pomocy finansowej w dziedzinie trans-Europejskiej infrastruktury energetycznej w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2014-2020 (sprawa T 236/17), oraz, po drugie tytułem żądania głównego, oparte na art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Komisja niezgodnie z prawem wstrzymała się od przyjęcia uzasadnionej decyzji w przedmiocie wniosku skarżącej i tytułem żądania ewentualnego, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017) 1593 final z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wyboru i przyznania dotacji do środków służących realizacji projektów leżących we wspólnym interesie w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w dziedzinie trans-Europejskiej infrastruktury energetycznej (sprawa T 596/17).

Sentencja

- 1) Skargi zostają odrzucone.
- 2) Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Balti Gaas OÜ w sprawie T-236/17, natomiast Komisja Europejska pokrywa w tej sprawie własne koszty.
- 3) Balti Gaas pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję w sprawie T-596/17.
- 4) Republika Estońska pokrywa własne koszty

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – RN / Komisja(Sprawa T-442/17 RENV) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Żyjący małżonek – Renta rodzinna – Artykuły 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Przesłanki kwalifikujące – Czas trwania małżeństwa – Zarzut niezgodności z prawem – Równość traktowania – Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek – Proporcjonalność – Pojęcie „współmałżonka”]

(2021/C 62/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RN (przedstawiciel: adwokat F. Moyse)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i B. Mongin, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i E. Taneva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 września 2014 r. oddalającej wniosek skarżącej o przyznanie renty rodzinnej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 24 września 2014 r. oddalającej wniosek RN o przyznanie renty rodzinnej.
- 2) Komisja pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez RN w sprawie F-104/15 i w niniejszym postępowaniu po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.
- 3) Komisja i RN pokrywają własne koszty związane z postępowaniem w sprawie T-695/16 P.
- 4) Parlament Europejski pokrywa własne koszty poniesione w sprawie F-104/15 i w niniejszym postępowaniu po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – International Skating Union / Komisja(Sprawa T-93/18) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Związek przedsiębiorstw – Zawody łyżwiarstwa szybkiego – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE – Uregulowania federacji sportowej – Pogodzenie prawa konkurencji ze specyfiką sportu – Zakłady sportowe – Sportowy sąd arbitrażowy – Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywnien – Terytorialny zakres zastosowania art. 101 TFUE – Ograniczenie konkurencji ze względu na cel – Środki zaradcze]

(2021/C 62/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Skating Union (Lozanna, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J.-F. Bellis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, G. Meessen i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Mark Jan Hendrik Tuitert (Hoogmade, Niderlandy), Niels Kerstholt (Zeist, Niderlandy), European Elite Athletes Association (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci B. Braeken i J. Versteeg)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 8230 final z dnia 8 grudnia 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT/40208 – Zasady kwalifikowania zawodników Międzynarodowej Unii Łyżwiarckiej).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 i 4 decyzji Komisji C(2017) 8230 final z dnia 8 grudnia 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40208 – Zasady kwalifikowania zawodników Międzynarodowej Unii Łyżwiarckiej) w zakresie, w jakim nakazując International Skating Union położyć kres stwierdzonemu naruszeniu pod rygorem okresowej kary pieniężnej, Komisja odnosi się do regulaminu arbitrażowego i żąda jego zmiany w wypadku utrzymania systemu preautoryzacji.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) International Skating Union i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.
- 4) European Elite Athletes Association, Jan Hendrik Tuitert i Niels Kerstholt pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Fakro/Komisja

(Sprawa T-515/18) (¹)

[Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek okien dachowych i kołnierzy uszczelniających – Decyzja o oddaleniu skargi do Komisji – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 – Dostęp do akt – Zasada dobrej administracji – Rozsądny termin – Oczywisty błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Brak interesu Unii – Prawdopodobieństwo ustalenia istnienia naruszenia – Drapieżne ceny – „Marki walczące” – Rabaty – Wylączność]

(2021/C 62/30)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Fakro sp. z o.o. (Nowy Sącz, Polska) (przedstawiciele: adwokaci A. Radkowiak-Macuda i Z. Kiedacz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Farley, I. Rogalski i J. Szczodrowski, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, M. Wiącek i M. Rzotkiewicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 3864 final z dnia 14 czerwca 2018 r. oddalającej skargę do Komisji złożoną przez skarżącą w sprawie podnoszonych naruszeń art. 102 TFUE na rynku okien dachowych i kołnierzy uszczelniających (sprawa AT.40026 – Velux).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fakro sp. z o.o., Komisja Europejska i Rzeczpospolita Polska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Changmao Biochemical Engineering/Komisja

(Sprawa T-541/18) ⁽¹⁾

[Dumping – Przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chin – Przedłużenie obowiązywania ostatecznego cła antydumpingowego – Określenie wartości normalnej – Protokół przystąpienia Chin do WTO – Metoda państwa analogicznego – Artykuł 2 ust. 7 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Trudna sytuacja przemysłu Unii – Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody – Prawo do obrony – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 62/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Chiny) (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i P. Billiet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Demeneix i M. França, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Włochy), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Włochy), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Włochy), (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/921 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 164, s. 14).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 408 z 12.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Haikal / Rada**(Sprawa T-189/19) ⁽¹⁾**

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do rzetelnego procesu – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Prawo do wykonywania działalności gospodarczej – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego]

(2021/C 62/32)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Maen Haikal (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat S. Koev)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Cholakova i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 18 I, s. 13), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 18 I, s. 4), decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 36), a także rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/798 z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Maen Haikal pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – BT / Komisja**(Sprawa T-315/19) ⁽¹⁾**

[Służba publiczna – Urzędnicy – Żyjący małżonek – Renta rodzinna – Artykuł 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Przesłanki kwalifikujące – Czas trwania małżeństwa – Zarzut niezgodności z prawem – Równość traktowania – Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek – Proporcjonalność]

(2021/C 62/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BT (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Mongin, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (przedstawiciel: adwokat J. Van Rossum)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Van Pottelberge i J. Steele, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2018 r. oddalającej wniosek skarżącej o przyznanie renty rodzinnej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważności decyzji Komisji Europejskiej Komisji z dnia 20 lipca 2018 r. oddalającej wniosek BT o przyznanie renty rodzinnej.
- 2) Komisja ponosi własne koszty oraz koszty BT.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej ponoszą własne koszty.
- 4) Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Haswani / Rada

(Sprawa T-521/19) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Powaga rzeczy osądzonej – Termin do wniesienia skargi – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Proporcjonalność]

(2021/C 62/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Haswani (Jabrud, Syria) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Limonet i V. Piesseaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 30); decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U., 2017, L 139, s. 15); decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii Syrii (Dz.U. 2017, L 178, s. 13); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2017, L 178, s. 1); decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/774 z dnia 28 maja 2018 r. wykonującego

rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 1); decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 36); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/798 z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 1); decyzji Rady (WPZiB) 2020/719 z dnia 28 maja 2020 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 66) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/716 z dnia 28 maja 2020 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego oraz oparte na podstawie art. 268 TFUE żądanie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący w swoim przekonaniu doznał w wyniku tych aktów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) George Haswani zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 9.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Forbo Financial Services / EUIPO – Windmöller (Canoleum) (Sprawa T-3/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Canoleum – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy MARMOLEUM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Złożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania po terminie – Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej – Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego – Nagła choroba adwokata reprezentującego skarżącego – Obowiązek należytej staranności – Moc dowodowa potwierdzonego oświadczenia złożonego przez adwokata]

(2021/C 62/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Forbo Financial Services AG (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat S. Fröhlich)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M Fisher, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Windmöller GmbH (Augustdorf, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 października 2019 r. (sprawa R 773/2019-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Forbo Financial Services a Windmöller.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 9 października 2019 r. (sprawa R 773/2019-2).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Voco / EUIPO (kształt opakowania)**(Sprawa T-118/20) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt opakowania – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2021/C 62/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Voco GmbH (Cuxhaven, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci Spintig i S. Pietzcke)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: R. Cottrell i A. Söder, pełnomocnicy).**Przedmiot**

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 grudnia 2019 r. (sprawa R 978/2019-5), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia trójwymiarowego tworzonego przez kształt opakowania jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 4 grudnia 2019 r. (sprawa R 978/2019-5).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 20.4.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2020 r. – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland i in. / Komisja**(Sprawa T-146/16) ⁽¹⁾****[Pomoc państwa – Stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umożnienie postępowania]**

(2021/C 62/37)

Język postępowania: niderlandzki

Strony*Strona skarżąca:* Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ('s-Graveland, Niderlandy) i 12 innych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i M. de Wit)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: P.-J. Loewenthal i S. Noë, pełnomocnicy)*Interwenient popierający stronę skarżącą:* Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, J. Langer i M. Noort, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2015) 5929 final z dnia 2 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.27301 (2015/NN) – Niderlandy, dotyczącej subwencjonowanego nabycia lub nieodpłatnego udostępnienia obszarów przyrodniczych, której streszczenie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. 2016, C 9, s. 1).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów złożonego przez Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters i innych wnioskodawców, których nazwy wymieniono w załączniku II, zostaje umorzone.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.
- 4) Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters i inni wnioskujący o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów, których nazwy wymieniono w załączniku II, pokrywają koszty związane z ich wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2020 r. – Micros Food Safety/Komisja**(Sprawa T-568/19) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Zdrowie publiczne – Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 – Produkt na bazie bakteriofagów wykorzystywany do ograniczania występowania patogenu *Listeria monocytogenes* w gotowych do spożycia produktach pochodzenia zwierzęcego – Nieuwzględnienie wniosku o zatwierdzenie produktu Listex™ P100 jako środka odkażającego w gotowych do spożycia produktach pochodzenia zwierzęcego – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt niezmierny do wywołania obowiązkowych skutków prawnych – Akt wyłącznie potwierdzający – Akt mający charakter informacyjny – Niedopuszczalność]

(2021/C 62/38)**Język postępowania: angielski****Strony**

Strona skarżąca: Micros Food Safety BV (Wageningen, Niderlandy) (przedstawiciel: S. Pappas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers, W. Farrell i I. Galindo Martín, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji, jakie miała wydać Komisja w dniu 17 czerwca 2019 r. i w których, po pierwsze, miała odrzucić złożony przez skarżącą początkowy wniosek o zatwierdzenie produktu Listex™ P100 jako środka odkażającego w gotowych do spożycia produktach pochodzenia zwierzęcego lub też rozpatrzyć go ponownie, po drugie, miała odrzucić alternatywne rozwiązanie polegające na uznaniu tego produktu za nieodkażającą substancję pomocniczą w przetwórstwie i, po trzecie, zakazać wprowadzania do obrotu tego produktu w Unii jako nieodkażającej substancji pomocniczej w przetwórstwie tej żywności.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Micros Food Safety BV zostaje obciążona kosztami, w tym również postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – IM / EBI**(Sprawa T-872/19) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Stanowisko dyrektora generalnego EFI – Ogłoszenie o naborze – Odrzucenie kandydatury skarżącego – Brak autonomii środków odwoławczych – Termin do wniesienia skargi – Niedopuszczalność]**

(2021/C 62/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IM (przedstawiciel: adwokat D. Giabbani)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: T. Gilliams, G. Faedo i M. Loizou, pełnomocnicy, wspierani przez J. Curralla i B. Wägenbaura, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 268 TFUE o uzyskanie naprawienia szkody, jaką skarżący miał ponieść w następstwie decyzji z dni 3 i 9 października 2019 r., na mocy których EBI odrzucił jego kandydaturę na stanowisko dyrektora generalnego Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) IM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – Zjednoczone Królestwo / Komisja**(Sprawa T-37/20) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – EFRG i EFRROW – Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Doręczenie i publikacja – Brak usprawiedliwionego błędu – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność]**

(2021/C 62/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, pełnomocnik, którego wspiera T. Buley, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Aquilina i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1835 z dnia 30 października 2019 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2019, L 279, s. 98) w zakresie, w jakim dotyczy ona niektórych wydatków poniesionych przez Zjednoczone Królestwo.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.

- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosków Republiki Francuskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Czeska i Republika Francuska pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – IM / EBI i EFI

(Sprawa T-80/20) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Stanowisko dyrektora generalnego EFI – Odrzucenie kandydatury skarżącego – Powołanie innego kandydata – Brak interesu prawnego – Niedopuszczalność]

(2021/C 62/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IM (przedstawiciel: adwokat D. Giabbani)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: T. Gilliams, G. Faedo i M. Loizou, pełnomocnicy, wspierani przez J. Curralla i B. Wägenbaura, adwokaci), Europejski Fundusz Inwestycyjny (przedstawiciele: N. Panayotopoulos i F. Dascalescu, pełnomocnicy, wspierani przez J. Curralla i B. Wägenbaura, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji EFI z dnia 11 grudnia 2019 r. o powołaniu nowego dyrektora generalnego EFI.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) IM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 30.3.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – Ighoga Region 10 / Komisja

(Sprawa T-161/20) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Budowa centrum kongresowego i hotelu w Ingolstadt – Skarga do Komisji – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska kładące kres bezczynności – Umorzenie postępowania]

(2021/C 62/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Interessengemeinschaft der Hoteliers und Gastronomen Region 10 eV (Ighoga Region 10) (Ingolstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Bartosch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i K. Blanck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 265 TFUE żądanie zmierzające do stwierdzenia, że Komisja niezgodnie z prawem powstrzymała się od wydania ostatecznej decyzji kończącej wstępne postępowanie wyjaśniające dotyczące domniemanego systemu pomocy państwa SA.48582 (2017/FC) wprowadzonego w życie przez Niemcy na rzecz grupy Maritim i KHI Immobilien GmbH.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Interessengemeinschaft der Hoteliers und Gastronomen Region 10 eV (Ighoga Region 10).

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 25.5.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2020 r. – Facegym / EUIPO (FACEGYM)

(Sprawa T-289/20) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego FACEGYM –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia
(UE) 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]**

(2021/C 62/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Facegym Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lutego 2020 r. (sprawa R 70/2020-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego FACEGYM jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Facegym Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2020 r. – Wagenknecht / Komisja**(Sprawa T-350/20) ⁽¹⁾**

[Skarga na bezczynność – Ochrona interesów finansowych Unii – Zwalczanie nadużyć finansowych – Spotkania kolegium komisarzy i jego przewodniczącego z przedstawicielem Republiki Czeskiej – Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 – Rozporządzenie finansowe – Płatności bezpośrednie z budżetu Unii na rzecz rolników – Domniemany konflikt interesów po stronie premiera Republiki Czeskiej – Niepodjęcie działań zarzucane Komisji – Artykuł 130 § 1 regulaminu postępowania – Interes prawny – Czynna legitymacja procesowa – Zajęcie stanowiska przez Komisję – Niedopuszczalność]

(2021/C 62/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat A. Koller)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher et M. Salyková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Komisja naruszyła prawo, nie podejmując działań, do których została wezwana przez skarżącego i które miały zmierzać do przyjęcia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1), wiążących i odstraszaających środków w celu zapobieżenia powstaniu domniemanego konfliktu interesów dotyczącego premiera Republiki Czeskiej Andreja Babiša lub zareagowania na taki konflikt interesów, a mianowicie środków, które, po pierwsze, powstrzymałyby członków kolegium komisarzy, a w szczególności jego przewodniczącego, od spotykania się i omawiania z premierem Republiki Czeskiej Andrejem Babišem kwestii związanych z wieloletnimi ramami finansowymi Unii Europejskiej na lata 2021–2027 oraz z budżetem Unii w ogólności, a po drugie, powstrzymałyby realizację płatności bezpośrednich dla rolnictwa z budżetu Unii na rzecz określonych spółek, które premier Republiki Czeskiej Andrej Babiš kontroluje lub których jest on rzeczywistym właścicielem.

Sentencja

- 1) Nie należy uwzględniać dokumentu przedstawionego jako załącznik A.9 ani fragmentów skargi odnoszących się do treści tego dokumentu.
- 2) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) Lukáš Wagenknecht zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 31 grudnia 2020 r. – Aurubis / Komisja**(Sprawa T-729/20 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Dyrektywa 2003/87/WE – Decyzja 2011/278/UE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]

(2021/C 62/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aurubis AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i J. Hoss, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i G. Wils, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 279 TFUE i art. 156 regulaminu postępowania przed Sądem żądanie nakazania Komisji przekazania 1 154 794 uprawnień do emisji na rachunek instalacji skarżącej najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 31 grudnia 2020 r. – ExxonMobil Production Deutschland / Komisja

(Sprawa T-731/20 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Dyrektywa 2003/87/WE – Decyzja 2011/278/UE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]

(2021/C 62/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ExxonMobil Production Deutschland GmbH (Hanower, Niemcy) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i J. Hoss, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i G. Wils, przedstawiciele)

Przedmiot

Oparte na art. 279 TFUE i art. 156 regulaminu postępowania przed Sądem żądanie nakazania Komisji przekazania 7 428 258 uprawnień do emisji na rachunek instalacji skarżącej najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2020 r. – Unite the Union/EUIPO – WWRD Ireland (WATERFORD)

(Sprawa T-739/20)

(2021/C 62/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unite the Union (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: B. O'Connor, solicitor, i adwokat M. Hommé)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: WWRD Ireland IPCO LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „WATERFORD” – unijny znak towarowy nr 397 521

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2020 r. w sprawie R 2683/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji w taki sposób, aby stwierdzić wygaśnięcie prawa do znaku towarowego WATERFORD w rozumieniu art. 58 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – Cristescu / Komisja

(Sprawa T-754/20)

(2021/C 62/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Adrian Sorin Cristescu (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci M.-A. Lucas i P. Pichault)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego [poufne] ⁽¹⁾ z dnia 27 lutego 2020 r. o zastosowaniu wobec skarżącego kary nagany;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych z dnia 12 czerwca 2019 r. dotyczących prowadzenia dochodzeń administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych (zwanym dalej „DGE”) z tego względu, że Biuro Dochodzeń i Postępowań Dyscyplinarnych Komisji (IDOC) nie zbadało przed wszczęciem dochodzenia informacji wskazujących na możliwe uchybienie i dowodów na ich poparcie, ani też nie sporządziło dla organu powołującego (AIPN) notatki na ten temat.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 4 DGE z tego względu, że IDOC przekazało dyrektorze generalnej [poufne] w celu jej przesłuchania poufny raport na temat zapewniania ciągłości ochrony lub kontynuował dochodzenie nie ustalwszy, z naruszeniem jego uprawnień, czy przestrzegane były przepisy proceduralne, w sytuacji gdy zainteresowana знаła treść tego raportu. Skarżący podnosi, iż z akt wynika, że dyrektorka generalna [poufne] znała treść raportu na temat zdarzenia leżącego u podstaw dochodzenia i postępowania dyscyplinarnego, podczas gdy raport ten był poufny, a wstępna analiza przewidywała między innymi weryfikację zgodności jej oświadczeń z tym raportem, który zawierał ponadto informacje wskazujące na jej związek z owym zdarzeniem; na to, że zwróciła się ona o raport w zakresie ochrony i zapowiedziała, że zwróci się do zwierzchników.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 DGE z tego względu, że postępowanie nie zostało przeprowadzone w rozsądnym terminie. Skarżący twierdzi, że miały miejsce nieuzasadnione przerwy między wszczęciem dochodzenia a wstępną analizą, następnie między tą analizą a przesłuchaniem świadków oskarżenia, i wreszcie między przesłuchaniem tych świadków a przesłuchaniem skarżącego, skutkiem czego świadkowie zapomnieli o istotnych informacjach, a w każdym razie ich nie przedstawili. Skarżący jest zdania, że wspomniane uchybienia naruszyły jego prawo do obrony i uprawnienia organu do dokonania oceny.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 15 ust. 1 i 2 DGE z tego względu, że IDOC nie sprawdził szeregu faktów powołanych tytułem obrony.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 28 lit. b) DGE z tego względu, że sprawozdanie dyscyplinarne nie zostało sporządzone przez AIPN i nie wskazywało domniemanych uchybień przez skarżącego jego obowiązkom. Skarżący utrzymuje, iż odmiennie niż zapowiadała to decyzja z dnia 5 grudnia 2018 r. w sprawie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, sprawozdanie dyscyplinarne z dnia 6 grudnia 2018 r. sporządzone przez IDOC, które nie miało do tego uprawnień, nie wskazywało zarzucanych faktów, co doprowadziło do tego, że decyzja o nałożeniu kary opiera się na zarzutach innych niż zarzuty wskazane w końcowym sprawozdaniu z dochodzenia.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 28 lit. a) i art. 3 DGE z tego względu, że sprawozdanie dyscyplinarne nie wskazywało wszystkich okoliczności łagodzących lub zwalniających z odpowiedzialności. Skarżący podnosi, że ze względu na oczywiste błędy w ocenie IDOC nie uwzględniło w swoim sprawozdaniu z dochodzenia niektórych okoliczności zwalniających z odpowiedzialności lub łagodzących ją, do zbadania których zobowiązuje je domniemanie niewinności, i które – skoro nie zostały odrzucone – zostały uznane za dowiedzione, wobec czego nie można było zakwestionować jego odpowiedzialności.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 tiret pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 11 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, art. 29 i 30 DGE oraz prawa do obrony z tego względu, że zarzut, na którym się oparto, nie został jasno wskazany w momencie wszczęcia śledztwa, skutkiem czego skarżącemu nie umożliwiono skutecznej obrony w tym zakresie.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa i błędów co do okoliczności faktycznych lub błędów w ocenie z nich wynikających.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, iż nie zostało wykazane, że skarżący wyraził się w sposób niestosowny w czasie zdarzenia leżącego u podstaw dochodzenia i postępowania dyscyplinarnego.

(¹) Dane poufne, których nie podano do publicznej wiadomości.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – OT / Parlament**(Sprawa T-757/20)**

(2021/C 62/49)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* OT (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i, w stosownym przypadku, decyzji oddalającej zażalenie;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 19 grudnia 2019 r. nakładającą na nią karę nagany skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia art. 21a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) po pierwsze ze względu na to, że skarżąca nie „otrzymała polecenia” w rozumieniu art. 21a regulaminu pracowniczego, którego niewypelnienia nie można więc jej zarzucać, po drugie ze względu na to, iż nie mogła ona wiedzieć, że doszło do nieprawidłowości, które miała ona obowiązek zgłosić przełożonym zgodnie z art. 21a regulaminu pracowniczego i po trzecie za względu na to, że nie zasługiwała ona w każdym razie, zważywszy na okoliczności, na sankcję dyscyplinarną.
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia w tym sensie, że pozwany nigdy nie wyjaśnił skarżącej co konkretnie go doprowadziło do uznania, że powinna ona była wiedzieć o zaistnieniu nieprawidłowości, które zgodnie z art. 21a regulaminu pracowniczego powinna była zgłosić przełożonym.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2020 r. – Anhui Wanwei Updated High-Tech Material Industry i Inner Mongolia Mengwei Technology / Komisja**(Sprawa T-764/20)**

(2021/C 62/50)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Anhui Wanwei Updated High-Tech Material Industry Co. Ltd (Chaohu City, Chiny), Inner Mongolia Mengwei Technology Co. Ltd (Bai Town, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci J. Cornelis, F. Graafsma i E. Vermulst)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (!);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) dopuszcza podejście i wprowadza wyjątek, które nie są przewidziane w porozumieniu antydumpingowym Światowej Organizacji Handlu (WTO), a zatem nie mogą być stosowane.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 6 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego poprzez uznanie, że meksykańskie sprawozdania finansowe nie były gotowe i dostępne, naruszenie obowiązku staranności poprzez nieuwzględnienie istotnych danych, które wykluczyłyby Turcję odpowiedni reprezentatywny kraj oraz nieuznanie Meksyku za najbardziej odpowiedni reprezentatywny kraj.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego poprzez dokonanie korekty fikcyjnej prowizji oraz popełnienie oczywistego błędu w ocenie polegającego na uznaniu, że Wanwei działa jako pośrednik wynagradzany na zasadzie prowizji, niespełnieniu wymogu obiektywnego porównania oraz skorygowaniu w górę normalnej wartości niepodlegającego zwrotowi VAT.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego oraz oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu podcięcia cenowego i wynikającego stąd naruszenia art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego poprzez nieprzeprowadzenie segmentowych analiz podcięcia cenowego, niedokonanie koniecznych korekt ze względu na różnice w jakości oraz brak wykazania podcięcia cenowego dla produktu jako całości.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony poprzez odmowę ujawnienia określonych informacji niezbędnych do przedstawienia uwag w przedmiocie analizy podcięcia cenowego.

(¹) Dz.U. 2020, L 315, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2020 r. – PrenzMarien/EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONES)

(Sprawa T-766/20)

(2021/C 62/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: PrenzMarien GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kloth, R. Briske i D. Habel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STONES” – unijny znak towarowy nr 8 810 707

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 września 2020 r. w sprawie R 274/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i unieważnienie w całości spornego unijnego znaku towarowego;
- zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 19 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.

**Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2020 r. – Standard International Management / EUIPO – Asia
Standard Management Services (The Standard)**

(Sprawa T-768/20)

(2021/C 62/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Standard International Management LLC (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Edenborough QC, S. Wickenden, Barrister i adwokat M. Maier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Asia Standard Management Services Ltd (Hong Kong, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „The Standard” – unijny znak towarowy nr 8 405 243

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 listopada 2020 r. w sprawie R 828/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zasądzenie od EUIPO na jej rzecz zwrotu poniesionych przez nią kosztów związanych z postępowaniem w sprawie;
bądź, w razie interwencji drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą
- zasądzenie od EUIPO i tej drugiej strony solidarnie wspomnianych kosztów.

Podniesione zarzuty

Zaskarżona decyzja jest wadliwa z czterech głównych powodów, a mianowicie Izba Odwoławcza:

- naruszyła prawo poprzez nieuznanie, że reklama i oferty sprzedaży dotyczące hotelu i usług towarzyszących, to jest należących do klas 38, 39, 41, 43 i 44, skierowane do konsumentów w Unii Europejskiej wiązały się z rzeczywistym używaniem w znaku towarowego Unii Europejskiej w okolicznościach, w których te usługi były świadczone w Stanach Zjednoczonych;
- naruszyła prawo poprzez nieuznanie, że reklama i promocja owych usług były wystarczające dla wykazania rzeczywistego używania tych usług;
- naruszyła prawo poprzez nieuznanie, że reklamowanie otwarcia londyńskiego hotelu było istotne dla dokonywanej oceny, oraz
- naruszyła prawo poprzez niepodanie, lub też niepodanie wystarczającego rozumowania dla przyjęcia takiego wniosku.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2020 r. – Rynair/Komisja**(Sprawa T-769/20)**

(2021/C 62/53)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Rynair (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F. Lapr v te, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 5616 final z dnia 11 sierpnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57586 (2020/N) – Estonia – COVID-19: Recapitalisation and subsidised interest loan for Nordica [Estonia COVID-19: Dokapitalizowanie i kredyt o obniżonym oprocentowaniu dla spółki Nordica];
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję Europejską art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i Tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19, ze względu na uznanie, że pomoc ma na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w estońskiej gospodarce, że spółka Nordica kwalifikuje się do pomocy i że spełniono przesłanki dotyczące zakłócenia konkurencji, wyjścia państwa ze struktury kapitałowej oraz restrukturyzacji a także ze względu na uchybienie ciążącemu na Komisji obowiązкови wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej niekorzystnym wpływem na warunki wymiany handlowej i zachowanie niezakłóconej konkurencji (tzw. „kryterium wyważenia”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską konkretnych postanowień TFUE oraz ogólnych zasad prawa europejskiego dotyczących zakazu dyskryminacji, swobodnego przepływu usług i swobody przedsiębiorczości, które stanowiły podstawę liberalizacji transportu lotniczego w UE od końca lat 80.

3. Zarzut trzeci dotyczący niewszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przez Komisję Europejską pomimo poważnych trudności i naruszenia praw procesowych strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia przez Komisję Europejską ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2020 r. – KS i KD / Rada i in.

(Sprawa T-771/20)

(2021/C 62/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KS i KD (przedstawiciele: F. Randolph, QC i J. Stojsavljevic-Savic, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych, na podstawie art. 340 ust. 2 TFEU, na rzecz skarżących, solidarnie, zadośćuczynienia (wraz z odsetkami naliczonymi według stopy i za okres, które Sąd uzna za właściwe) za krzywdę poniesioną przez nich wskutek naruszenia przez skarżących ich podstawowych praw człowieka, wyrażonych mianowicie w art. 2, 3, 6, 8 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności⁽¹⁾, a także w art. 2, 4 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) w przypadku pierwszej skarżącej, oraz art. 2, 3, 6 i 13 EKPC, jak również art. 2, 4 i 47 karty w przypadku drugiej skarżącej; oraz
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem, które to koszty w razie wątpliwości nie powinny ograniczać się do kwot pomocy prawnej zarządzanej przez Sąd na mocy postanowienia z dnia 20 listopada 2020 r., ale powinny obejmować koszty postępowania przed Panelem weryfikującym przestrzeganie praw człowieka (HRRP).

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domagają się zadośćuczynienia na podstawie art. 340 akapit drugi TFEU za krzywdę, jakiej mieli doznać wskutek naruszenia przez pozwanych ich podstawowych praw człowieka, wyrażonych w szczególności w art. 2 (część proceduralna), art. 3, art. 6 ust. 1 i art. 13 ECHR oraz odpowiadających im art. 2, 4 i 47 karty.

Skarga dotyczy okoliczności faktycznych zaistniałych po dniu 8 grudnia 2008 r., w którym Unia Europejska przejęła, w oparciu o wspólne działanie Rady 2008/124/WPZiB⁽²⁾ z dnia 8 lutego 2008 r., od Misji Tymczasowej Administracji Narodów Zjednoczonych w Kosowie (UNMIK) odpowiedzialność za siły policyjne i wymiar sprawiedliwości, w następstwie czego EULEX zaczęła sprawować pełną kontrolę operacyjną w zakresie praworządności. Akt ten powierzał EULEX wyłączny mandat do dopilnowania, aby przypadki zbrodni wojennych, zbrodni międzyetnicznych i innych poważnych przestępstw „były przedmiotem właściwych dochodzeń, były ścigane, osądzone, a wyroki wykonane”.

Skarżące podnoszą:

- ciągłe naruszenie przez skarżących art. 2 i 3 EKPC (części proceduralne) polegające na niepodjęciu działań naprawczych po otrzymaniu zawiadomienia, najpóźniej w dniu 29 kwietnia 2016 r., które w ocenie HRRP stanowiło przejaw naruszenia przez EULEX art. 2 i 3 EKPC w ramach wykonywania jej mandatu wykonawczego;

- ciągle naruszenie art. 6 i 13 EKPC oraz art. 47 karty będące rezultatem decyzji Rady o powołaniu HRRP bez uprawnień do zapewnienia pomocy prawnej kwalifikującym się do tego osobom oraz bez uprawnień do egzekwowania jego rozstrzygnięć i podejmowania środków naprawczych w związku ze stwierdzonymi naruszeniami;
- niewłaściwe użycie lub nadużycie władzy wykonawczej przez Radę i EEAS w dniu 12 października 2017 r. polegające na twierdzeniu, że EULEX dołożył wszelkich starań w celu zbadania porwania i prawdopodobnego morderstwa męża pierwszej skarżącej oraz morderstwa męża i syna drugiej skarżącej, oraz że panel nie został utworzony jako organ wymiaru sprawiedliwości;
- niewłaściwe użycie lub nieprawidłowe skorzystanie z władzy wykonawczej w zakresie, w jakim mocą decyzji Rady (WPZiB) 2018/856 ⁽³⁾ z dnia 8 czerwca 2018 r. EULEX utracił mandat wykonawczy, mimo utrzymywania się naruszeń.

⁽¹⁾ Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisana w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (zwana dalej „EKPC”).

⁽²⁾ Wspólne działanie Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. 2008, L 42, s. 92).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/856 z dnia 8 czerwca 2018 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (Dz.U. 2018, L 146, s. 5).

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2021 r. – Fabryki Mebli „Forte” / EUIPO – Bog-Fran (Meble)

(Sprawa T-1/21)

(2021/C 62/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fabryki Mebli „Forte” S.A. (Ostrów Mazowiecka, Polska) (przedstawiciel: adwokat H. Basiński)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bog-Fran sp. z o.o. sp. k. (Warszawa, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1 384 002–0034

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 października 2020 r. w sprawie R 595/2020-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;

— Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2021 r. – Emmentaler Switzerland / EUIPO (EMMENTALER)

(Sprawa T-2/21)

(2021/C 62/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Emmentaler Switzerland (Bern, Szwajcaria) (przedstawiciele: S. Völker i M. Pemsel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego EMMENTALER – zgłoszenie nr 1 378 524

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 października 2020 r. w sprawie R 2402/2019-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 74 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2021 r. – Power Horse Energy Drinks GmbH / EUIPO – Robot Energy Europe (UNSTOPPABLE)

(Sprawa T-3/21)

(2021/C 62/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Power Horse Energy Drinks GmbH (Linz, Austria) (przedstawiciel: Rechtsanwalt M. Woller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Robot Energy Europe (Mijas, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy UNSTOPPABLE – unijny znak towarowy nr 14 555 271

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 października 2020 r. w sprawie R 232/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej odwołanie skarżącej w odniesieniu do następujących towarów:
 - klasa 5: odżywcze suplementy diety; suplementy diety sporządzone głównie z witamin; mieszanki do picia w proszku z dodatkami odżywczymi; preparaty witaminowe w postaci suplementów diety; napoje witaminizowane; preparaty witaminowe; tabletki witaminowe; witaminy i preparaty witaminowe;
 - klasa 32: napoje bezalkoholowe zawierające soki owocowe; napoje energetyzujące; piwo; napoje sportowe wzbogacane proteinami; napoje dla sportowców;
- i obciążono ją kosztami postępowania;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed EUIPO, na wypadek gdyby wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2021 r. – Advanced Superabrasives/EUIPO – Adi (ASI
ADVANCED SUPERABRASIVES)**

(Sprawa T-4/21)

(2021/C 62/58)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Advanced Superabrasives, Inc. (Mars Hill, North Carolina, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Piróg i A. Rytel, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Adi Srl (Thiene, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – zgłoszenie nr 17 163 734

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 października 2020 r. w sprawie R 2713/2019-2

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

obciążenie EUIPO kosztami postępowania;

w przypadku wstąpienia przez interwenienta do postępowania – nakazanie Interwenientowi pokrycia własnych kosztów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 27 ust. 3 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 95 ust. 2. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w zw. z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 71 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w zw. z art. 27 ust. 3 lit b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2018/625.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2021 r. – Advanced Organic Materials / EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL)

(Sprawa T-6/21)

(2021/C 62/59)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Advanced Organic Materials, SA (Pilar, Argentyna) (przedstawiciel: J.L. Rivas Zurdo, abogado)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Swiss Pharma International AG (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ADVASTEROL – zgłoszenie nr 14 525 521

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 października 2020 r. w sprawie R 781/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalając w niej odwołanie Advanced Organic Materials, SA, utrzymano w niej w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów, w której częściowo uwzględniono sprzeciw B 2 624 370, odmawiając rejestracji (słownego) unijnego znaku towarowego ADVASTEROL nr 14 525 521 dla części towarów;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2021 r. – El Corte Inglés / EUIPO – Kassl (STUDIO KASSL)

(Sprawa T-7/21)

(2021/C 62/60)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kassl Holding BV (Amsterdam, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STUDIO KASSL” – zgłoszenie nr 17 882 647

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2020 r. w sprawie R 880/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej odwołanie złożone przez wnoszącą sprzeciw i utrzymano w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B 3 059 000, dopuszczającą do rejestracji unijny znak towarowy nr 17 882 647 STUDIO KASSL (słowny znak towarowy) w odniesieniu do towarów z klasy 25;
- obciążenie kosztami postępowania strony lub stron przeciwnych, które sprzeciwia się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2021 r. – IFIC Holding / Komisja**(Sprawa T-8/21)**

(2021/C 62/61)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: IFIC Holding AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte C. Franz i N. Bornemann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 2813 final z dnia 28 kwietnia 2020 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji wykonawczej Komisji C(2020) 2813 wersja ostateczna z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie udzielenia Clearstream Banking AG zezwolenia na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczającego przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi.

Skarga jest oparta na następujących zarzutach.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
 - Zgodnie z art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Karty każda osoba (fizyczna lub prawna) ma prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy w postępowaniu administracyjnym i prawo do bycia wysłuchanym zanim zostanie podjęty jakiegokolwiek środek niekorzystny dla tej osoby.
 - Komisja naruszyła ten istotny przepis proceduralny, ponieważ nie poinformowała skarżącej, ani w żadnym momencie nie wysłuchiwała jej ani nie dała jej możliwości zajęci stanowiska na piśmie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia ram stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 ⁽¹⁾, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1101 ⁽²⁾ oraz wytycznych dotyczących stosowania ww. rozporządzenia ⁽³⁾.
 - Zdaniem skarżącej pozwana naruszyła przepisy i zakres art. 5 rozporządzenia nr 2271/96, jak również prawo Unii wyższej rangi, udzielając skarżącej zaskarżonego zezwolenia w formie zaskarżonej decyzji z mocą wsteczną w odniesieniu do stanu faktycznego, który został zakończony w terminie.
 - Taki skutek wsteczny lub zgoda z mocą wsteczną są sprzeczne z prawem Unii, w szczególności w rozumieniu zasad sprawiedliwości i postępowania, które gwarantują przejrzystość, pewność prawa i ochronę uzasadnionych oczekiwań.

- Ani rozporządzenie, ani oparte na nim rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1101 nie przewidują takiej retroaktywności. Prawo Unii nie przewiduje udzielania zezwoleń z mocą wsteczną.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz wymogów przejrzystości i pewności.
- Strona pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia oraz wymóg przejrzystości i precyzyjności ustawy wynikający z podstawowych praw proceduralnych i sądowych.
 - Zakres stosowania art. 1 decyzji wykonawczej jest całkowicie nieokreślony pod względem czasu i treści. Zgodnie z jego brzmieniem, może on być stosowany z mocą wsteczną przez czas nieokreślony.
 - Brzmienie art. 1 jest szczególnie niejasne w odniesieniu do „istotnych podstaw do podejrzeń” i „usług”. Dla podmiotu zainteresowanego nie było jasne, w jakich warunkach skarżąca mogła wykonywać działania na jego szkodę, w jakim okresie i w jakim związku były one związane ze „służbami”. Nie jest jasne, co należy rozumieć pod pojęciem „usługi” i czy mogą one również odnosić się do działań osób trzecich.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie lub błędu w zakresie swobodnego uznania wbrew przepisom Unii Europejskiej wyższej rangi w postaci ogólnych zasad postępowania, sprawiedliwości i prawa.
- Pozwana naruszyła przysługujące jej uprawnienia dyskrecyjne, ponieważ nie uwzględniła w ogóle sytuacji i konsekwencji decyzji dla skarżącej.
 - Skarżąca nie miała możliwości zajęcia stanowiska w odniesieniu do podstaw podejrzenia i nie zostanie w przyszłości przesłuchana na podstawie art. 1 postanowienia, co pozostawia ją bezbronną wobec decyzji skarżącego.
 - Okoliczność, że skarżący skorzystał ze swojego podstawowego prawa procesowego, chronionego na podstawie prawa konstytucyjnego i prawa Unii, do wszczęcia postępowania przeciwko skarżącemu przed sądami krajowymi, nie może być uwzględniona przy ocenie swobody uznania. W ten sposób pozwana przekroczyła swój margines oceny.
 - Pozwana nie uwzględniła w swoich rozważaniach środków łagodzących i roszczeń odszkodowawczych, chociaż byłoby to absolutnie konieczne dla wystarczającego wyważenia i oceny.

-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. 1996 L 309, s.1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1101 z dnia 3 sierpnia 2018 r. ustanawiające kryteria stosowania art. 5 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 zabezpieczającego przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. 2018 L 199I, s. 7).
- (³) Wytoczne – Pytania i odpowiedzi: przyjęcie aktualizacji statusu blokującego (2018/C 277 I/03) (Dz.U. 2018 C 277 I, s. 4).

Postanowienie Sądu z dnia 23 grudnia 2020 r. – FF/Komisja

(Sprawa T-653/19) (¹)

(2021/C 62/62)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 5 stycznia 2021 r. – CP/Parlament**(Sprawa T-5/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 62/63)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL